Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

CHẶN ĐỨNG TÌNH TRẠNG LÒNG NGƯỜI LY TÁN, CỨU VÃN THẾ NƯỚC BẤP BÊNH

PHẢI THAY NGƯỜI TRỊ NƯỚC? PHẢI ĐỔI CÁCH AN DÂN?

NĂM THỨ I – SỐ 1 GIÁ 2 ĐỒNG NGÀY CHỦ NHỰT 5-4-1964 (22 tháng 2 Giáp-Thìn)

Chính Luận

TRANH ĐẤU CHO TỰ-DO DÂN-CHỦ TIẾN TỚI THỐNG-NHẤT HÒA-BÌNH

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút : ĐẶNG-VĂN-SUNG • 86 Lê-Lai – Sàigòn – Đ.T. 25.528 • Thư Ký Tòa Soạn : TỪ-CHUNG

Cần điều chỉnh bộ máy chính quyền trước khi quá muộn, vì :

★ GIẢI TÁN HỘI-ĐỒNG NHÂN-SĨ THÌ KHÔNG CÒN GÌ TẠM ĐÓNG VAI TRÒ ĐẠI DIỆN CHO DÂN

• HIẾN-ƯỚC BỊ VI PHẠM, LẤY GÌ CHỨNG MINH TINH THẦN DÂN CHỦ CỦA NHÀ CẦM QUYỀN.

★ « Chỉnh lý bằng xe tăng » có thể là một tiền lệ vô cùng tai hại.

Bài của ĐẶNG-VĂN-SUNG

Vì lạc hậu trong quan niệm lãnh đạo và có những tham vọng cá nhân vô lý, bọn Ông Ngô-đình-Diệm đã trở thành một thứ quái vật chính trị, sa vào một thế độc tài gia đình trị ghê tởm, đưa dân tộc vào một cuộc phiêu lưu chính trị khủng khiếp, tai hại như một cơn ác bệnh kéo ngót 10 năm.

Cơn ác mộng đã qua. Ván cờ chính trị của ta ngày nay đã được xóa đi bày lại.

Chính đạo chỉ có một mà tà đạo có rất nhiều. Quốc dân đòi hỏi các nhà lãnh đạo đương thời phải thành tâm bày lại ván cờ cho đúng đường đúng lối, đừng nói một đường làm một nẻo, đừng theo gót họ Ngô mà đưa dân tộc vào một cuộc phiêu lưu chính trị thứ hai. Bởi vì đây có thể là trận đấu cuối cùng, định đoạt số phận của miền Nam nước Việt.

Vậy ván cờ chính trị ngày nay đã được bày dựng đường dúng lối hay chưa ?

Chúng tôi quả quyết tin rằng chưa đúng.

Nếu các nhà cầm quyền ngày nay quả thật là dân chủ, nếu các nhà cầm quyền ngày nay thật thành tâm

C xem tiếp trang 4

Bước đầu đưa tới nhiều biến chuyển mới ?

TỔNG-TRƯỞNG NỘI-VỤ TỪ CHỨC

VÌ KHÔNG ĐƯỢC TỰ DO VÀ THIẾU QUYỀN

Tướng Lâm-văn-Phát được bổ nhiệm thay ông Hà-Thúc-Ký

SÀI-GÒN.— Theo một nguồn tin chưa được công bố, thì ông Hà-thúc-Ký, Tổng Trưởng Nội Vụ vừa đệ đơn từ chức lên Thủ-tướng Chánh-phủ.

Đơn từ chức của ông đã được Thủ Tướng chấp nhận.

Theo sự nhận định của giới thông thạo thì ông Hà-thúc-Ký từ chức vì không được tự do và thiếu quyền. Tỷ dụ như ông muốn cử một Tổng Giám đốc cảnh sát Quốc gia hoặc 1 tỉnh trưởng quận trưởng cũng không được. Theo nguyên tắc hành chính thì sự bổ nhiệm này chính là thuộc thẩm quyền của bộ ông.

Vẫn theo sự nhận định của giới thông thạo, thì sở dĩ Thủ Tướng phủ phải giữ kẽ như thế là vì e ngại ông Ký, vốn là đảng viên Đại Việt cài người vào guồng máy chính quyền để củng cố đảng.

Mặt khác, Thiếu tướng Lâm văn Phát, Tư Lệnh Quân Đoàn III được bổ nhiệm thay ông Ký, và Thiếu tướng Trần ngọc Tám chỉ huy quân trường Thủ Đức thay thế Thiếu tướng Phát.

Vẫn theo nguồn tin thông thạo thì ông Hà thúc Ký được mời giữ một ghế đại sứ nhưng chưa nhận. Có thể là ông Ký sẽ ở ngoài chính quyền để hoạt động cho đảng.

Ngoài ra theo sự nhận định của hãng AP thì sự va chạm giữa Thủ Tướng Khánh và Đảng Đại Việt vừa mới mở màn và hậu quả ra sao chưa một nhà bình luận nào dự đoán gì cả.

SẮP BẦU QUỐC-HỘI

Hôm thứ năm Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng đã họp để quyết định giải tán Hội Đồng Nhân Sĩ hay không.

Sự quyết định này chỉ là bước đầu vì rồi đây người dân sẽ sắp được đi bầu Quốc hội, để thực sự có đại diện kiểm soát Chính phủ.

TIN VÀI HÀNG

HOA THỊNH ĐỐN.— Thượng Nghị sĩ Beoompeld, đảng Cộng Hoà tiểu bang Michigan yêu cầu Quốc Hội tăng quỹ ngoại viện quân sự thêm 250 triệu Mỹ - kim để chiến thắng tại Việt - Nam.

OREGON.—Rất có thể là tại tiểu bang *Oregon* và Michigan, Đại sứ *Lodge* cũng sẽ được nhiều phiếu hơn các ứng cử viên khác của Đảng Cộng Hòa trong cuộc đầu phiếu sơ bộ.

SÀIGÒN—Theo tin báo Newsweek thì chiến trận tại Miền Nam sẽ lan ra mặt bể, vì lẽ cộng sản dùng những dảo miền duyên hải làm căn cứ chuyển vận vũ khí cho du kích.

2 CỰU ĐẠI-SỨ

TRẦN-C.-THÀNH — ĐỖ-V.-LÝ SẼ BỊ TRUY TỐ VỚI nhiều nhà ngoại giao kết khiếm

SÀIGÒN.— Một nguồn tin từ Phủ Thủ Tướng cho hay : ngày 1-4 Thủ Tướng Chính phủ đã ra một thông tư yêu cầu Bộ Ngoại giao lập hồ sơ các ông lãnh sự và đại sứ kết khiếm (thiếu tiền, tiêu hụt công quỹ của chính phủ).

Một trong các ông kết khiếm là Đỗ vạng Lý cựu Tổng Lãnh Sự Việt Nam ở Ấn Độ và cựu Đại sứ Việt Nam ở Mỹ. Thời gian ở Ấn Độ, ông Lý đã lấy hết tiền Chướng ấn, (tiền đóng dấu vào giấy thông hành) làm giả mạo nhiều hóa đơn để biển thủ công quỹ. Ngoài ra suốt từ ngày nhận chức cho đến khi đổi đi Mỹ, ông đã không chịu thanh toán các văn phòng phí. Mặt khác, ông còn lấy tiền công quỹ để dùng vào việc tư : tư thất của ông ở đường Prithviraj to gấp mấy tòa Đại Sứ, và tòa Đại Sứ này thì ở lúi xùi trong hẻm nhỏ. Chính phủ sẽ truy tố ông ra trước pháp luật. Được biết hiện nay ông Lý đang dạy học ở Mỹ.

Một nguồn tin khác chưa được xác nhận cho hay : ông Trần Chánh Thành cựu Đại sứ ở Tunisie, có có thể cũng bị truy tố một lượt với ông Đỗ vạng Lý.

TRƯỚC TÒA

ĐẶNG SĨ KẺ ĐÃ ĐÀN ÁP PHẬT TỬ trước đài phát thanh Huế VẪN Ở HUẾ

LÊ-V-DƯ được giải ra Huế đối chất với Sĩ

SÀIGÒN.— Mới đây có bạn đồng nghiệp loan tin, Đặng Sĩ (thiếu tá phó tỉnh trưởng Nội an tỉnh Thừa Thiên) được giải ra Huế. Thật ra thì từ sau ngày Cách mạng, Đặng Sĩ bị bắt ngay và vẫn bị giam tại Huế, mới hôm vừa qua, Đặng Sĩ mới được ông dự thẩm Lê văn Hy thẩm vấn. Những trọng tội mà Sĩ đã làm trước đây có liên quan tới một tay sai đắc lực của « cậu Út » là Lê văn Dư. Dư cũng đã bị bắt ngay tại dinh thự của Cẩn sau ngày Cách Mạng, nên đã bị giải vào Sàigòn điều tra.

Đ xem tiếp trang 4

CỰU PHÓ TỔNG - THỐNG KIÊM CỰU THỦ-TƯỚNG NG. - NGỌC - THƠ XUỐNG TÓC

SÀIGÒN.— Theo một nguồn tin đáng tin cậy do những người thân cận với cựu Phó Tổng Thống kiêm cựu Thủ Tướng cho biết thì trong mấy ngày gần đây ông Nguyễn ngọc Thơ đã xuống tóc tu tại gia.

Cử chỉ tượng trưng cho đạo hạnh này của ông Thơ làm cho nhiều người bàn tán và giải thích khác nhau.

6 THÁNG SAU KHI LẬT ĐỔ CHẾ ĐỘ ĐỘC TÀI

CÁCH-MỆNH ĐÃ ĂN VÀO VỐN

★ Toàn dân đã dẫn đầu « góp vốn » cho cách-mệnh, đến nay không được góp thêm và... hết chuyện chia lời !

• **Cách - mệnh đã hết vốn thực sự rồi ư ?**

★ Chỉ chính quyền còn « vốn » : quân đội, cảnh sát, công an...

Bài của THÁI-LÂN và TỪ-CHUNG

Đã nửa năm qua

Cuộc triển lãm luân phiên tội ác của chế độ cũ chỉ mới bắt đầu tại Thủ đô chưa tới các tỉnh.

Màn ảnh làm sống lại những chuỗi ngày căng thẳng cũng chỉ mới bắt đầu tại các rạp ở Sài gòn.

Tòa án Cách mạng cũng chỉ mới xử một tội phạm loại "xài hơi", còn các tội phạm mà cáo trạng có thể dày bằng ram giấy vẫn chưa được nhắc nhở.

Thế mà đã nửa năm trôi qua rồi dấy kể từ ngày chế độ cũ bị lật đổ.

Nửa năm rồi mà vẫn còn loay hoay mãi với cái cũ.

Nhân dân góp vốn

Đã nửa năm qua rồi ! Vậy mà kết quả duy nhất của Cách Mệnh— duy nhất không ai chối cãi được— mới chỉ là : Lật đổ chế độ chuyên chế của họ Ngô— lật đổ hẳn không còn sợ nó trung hưng.

Tất cả vốn liếng của Cách Mệnh chỉ có thế.

[illegible] họ Ngô ngự trị phong trào chống đối không lúc nào tắt hẳn nhưng vô cùng rời rạc và chỉ đưa từ thất bại này tới thất bại kia.

Kịp tới 1963, trong lúc say sưa trên tột đỉnh quyền lực, họ Ngô đại dột đạp vào cái cần bẫy của tôn giáo tạo điều kiện cho một cuộc đấu tranh rộng lớn nổ bùng. Quần chúng tự động góp vốn làm nên Cách Mạng. Cách Mệnh kêu gọi trăm người thì có ngàn người tới, kêu gọi vạn người thì có triệu người tới.

Trong khi góp vốn quần chúng không so kè tính toán, không lập giao kèo, không bầu ban quản trị Cách mạng quần chúng tự phát không giống cách mạng đảng phái, không trù tính đánh đổ cái này rồi xây dựng cái gì, xây theo kiểu nào ?

Quần chúng hào phóng như thế nên ngày 1-11-63, sau khi Quân Đội góp cái vốn quần chúng vào phần đóng góp chót của mình để đạp hẳn vào "mặt" họ họ Ngô thì quần chúng hoan hô tôn xưng Quân Đội là người thi ân, là anh hùng giải phóng. Cách Mệnh đến đây là chấm dứt một giai đoạn và cái vốn duy nhất chỉ là đánh đổ họ Ngô. Quần chúng trở về nhà ngồi đợi.

Vốn chuyển đi đâu ?

Quần chúng chờ đợi cái gì ? Cách Mệnh kết tội chế độ họ Ngô là [illegible] hủy bỏ một chế độ độc tài tất không phải là để thay vào đấy bằng một chế độ độc tài khác, mà phải thay thế bằng một chế độ dân chủ.

Nói theo kiểu nhà buôn thì bởi đâu vì nhiệt tình cách mạng, quần chúng góp vốn mà không cần bấm đốt tay tính lãi trước. Nay quần chúng đã tạo được vốn rồi tại sao quần chúng không có quyền chia lãi? Nhưng làm thế nào để có lãi ? Lãi ở đâu ?

Như trên đã nói quần chúng góp vốn nhưng không giữ vốn mà giao cho những người "kết thúc họ Ngô" nắm giữ. Những người đó là các Tướng Lãnh trong Hội Đồng Quân Nhân Cách Mệnh đầu tiên — những người được quần chúng giao cái vốn "đánh đổ độc tài để xây dựng dân chủ".

Ở trong ăn vào vốn

Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng đầu tiên đã dùng vốn cách mạng để làm gì ?

Thật ra H.Đ.Q.N.C.M đầu tiên, hay nói cho đúng, các tướng lãnh chủ chốt trong Hội Đồng, in tuồng những nhà buôn bất đắc dĩ, không sành buôn mà lại được giao một số vốn lớn, bối dầu loay hoay không biết làm gì, không dám làm gì hơn là cái việc giữ chặt lấy vốn... *để quần chúng đừng lấy lại... để quần chúng đừng góp thêm !* Chận đứng nhiệt tình Cách mạng của quần chúng bằng cách mời khéo quần chúng trở về làm ăn, bằng cách hướng nhiệt tình của quần chúng vào những mục tiêu chưa thiết thực, không để quần chúng bắt tay vào bánh xe cách mạng mà đẩy cho nó lăn tới — dẹp bỏ cơ cấu xã hội cũ mục nát, bất công — nào có khác gì giữ chặt lấy vốn, không cho góp thêm !

Đứng trong cái thế loay hoay như thế ! các nhà giữ vốn cách mệnh đầu tiên liền áp dụng ngay cái kế "tạm giữ nguyên hiện trạng" viện lẽ đây là lúc giao thời. Do đó mà Chính phủ Lâm Thời — hay nói cho đúng, bộ máy cai trị — vẫn là do vật liệu cũ dựng nên. Bộ máy đó xưa kia nhờ phương pháp độc tài mà có hiệu năng nay không thể độc tài được nữa lẽ dĩ nhiên trở nên bất lực hoàn toàn.

Các nhà cầm đầu hồi đó kể đã khôn ngoan khi lập ra một chính quyền hai tầng : tầng trên là Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng thể hiện quyền ra lệnh còn tầng dưới tức Chính Phủ Lâm Thời một guồng máy thừa hành cho họ đi lùi mà không sợ phải gánh trách nhiệm vì đã rêu rao chỉ là thừa hành. Kèm vào đó là Hội Đồng Nhân Sĩ làm như thể chân vạc.

Thực tế cho thấy, thế chân vạc ấy chỉ là giả tưởng (hypothétique) và cái vốn cách mệnh đã hao hụt dần.

Dầu sao dân VN cũng vẫn còn may vì tại V.N chưa có thấy xuất hiện những đồng chí tài ba như Fouché thời Cách Mạng Pháp, mỗi ngày giết 200 mạng phản cách mạng để rồi sau đó giàu quá bèn hết lòng phò Nã phá Luân lên ngôi Hoàng đế.

Ở ngoài ăn vào vốn

Trên đây là nói về cái thế ở trong—tức là ở trong chính quyền—ăn vào vốn. Ở ngoài — tức là ngoài

H tiếp theo trang 1

Trang trong Chính Luận đầy đủ những cây bút sắc bén nhất :

Phi Long (Tác giả Bàn tay máu trên Saigòn Mới)

Tiền Phong (Dịch giả Cô gái Đồ Long trên Đồng Nai)

Dương Hà (Cây bút nhiều tình cảm nhứt của Saigòn Mới)

Văn Quang (Giọng văn phóng sự enhộn nhất của thời đại)

Hoàng Anh Tuấn ("Cây" Xinê—"Cây" Ca sĩ— "Cây" Phóng sự)

Vũ Thành (Nhà thơ... thơ nhất của tuổi trẻ)

Đức Khánh (Nét vẽ đời sống mới hơn ai hết)

VÀ

TÔ NGỌC-HỒNG DƯƠNG
HÀ MAI LAN
NGUYỄN TRƯƠNG
KIM ĐIỀN THIẾU LANG
BY LINH-NG.KHẮC LỘC
TRẦN THÁI v.v ..

★ Phan-Nghị

CHƯƠNG I

I — MỘT NGƯỜI LÀM CÁCH MẠNG BẤT ĐẮC DĨ: CỬU-SỪNG

Đứa con gái nằm tênh hênh ra giường. Cái áo bà ba đã cởi bung ra, nhưng cái sú chiêng hãy còn dính trên ngực. Nó cầm cái quạt phẩy phành phạch và làm bầm :

— Nóng quá trời ! Sao không để đến chiều cho mát lại nhè vào lúc này hở ông mãnh ?

Thằng ông mãnh đang hút dở điếu thuốc lá. Hắn quay đầu lại ngắm nghía cô gái và lừng khừng nói :

— Nóng thì mở hết cả ra cho mát. Điệu nào !

Nhà mái tôn, lại đúng vào buổi trưa, hơi nóng từ ngoài sân lùa vào, từ trên phả xuống, khiến cho căn phòng biến thành cái hỏa lò. Hắn dề điếu thuốc xuống cái đĩa tách, một tay cởi nút áo. Vắt cái áo xuống thành ghế, hắn giơ tay làm một vài cử động, và nói với cô gái :

— Còn đợi cái gì nữa đây ? Hay là phải chờ đây giúp đỡ một tay

Cô ả vẫn nằm yên.

Hắn lại nói. Giọng điệu "Oán cung tần" :

— Độ này xui xẻo quá xá ! Tiên sư bố đời ! Đời vừa ở tù ra, đi cờ bịch để gỡ gạc, lại suýt bị bắt bỏ bóp ! Chạy thoát thân nhưng mất cha nó tỷ tiền. Đáng lẽ được thành ra thua.

Cô gái tò mò hỏi :

— Bị đội xếp bố à ?

Hắn cười hề hề :

— Đang sát phạt thì đội xếp đến soát sổ gia đình. Anh người nhà hớt hơ hớt hải chạy vào báo, thế rồi hùng hục ra mở cửa ngay, trước

T xem tiếp trang 4

THẰNG HỀ viết

TRÌNH LÀNG

ANH em làng báo, những khi đi họp báo ở bộ Thông tin, thường nói với nhau: «Nghề làm làm báo cũng giống như nghề xiếc.»

Trong gánh xiếc, có nhiều anh hề. Trong làng báo, trên Chính Luận, bây giờ cỏ một thằng hề là... Thằng hề tôi đây.

Thưa qu...ư...t...t quý vị đọc báo giả !

Thằng hề tôi xin trình làng — làng đọc báo giả, làng đọc báo thiệt, làng báo giả, làng báo thiệt, làng nước giả, làng nước thiệt v.v.. — gánh xiếc chính luận, gánh xiếc chính loạn, loạn luận xà ngầu, luận...loạn mà cười một cái cho vui !

Ngôn Luận... Dư Luận... Lu...ưo...ooo...oo... oo...oạn !

TRƯỚC hết, xin nhắc lại, xin luận lại, xin « loạn » lại cái chuyện Ngôn Luận còn dư lại thành Dư Luận rồi... phọp một cái xía cả cái dạ dày... nằm kềnh ra chết, hết nói, hết... ăn !

Anh em trong tòa soạn không lấy làm lạ gì nhất dao họ xuống, mà chỉ ngơ ngác ngờ ngàng nghĩ ngợi ngong nghênh : Tại sao đao phủ lại đợi tới mấy tháng sau ngày cách mạng cách miệng rồi mới hạ đao ? Tại sao đao không chém bay cái ung cái nhọt ngang đầu mà xỉa cả cái dạ dày lép kẹp của mấy thằng cầm viết ?

Nói lên đao phủ một câu, lạy trời lạy phật, xin đừng để đao phủ đọc câu ấy. Xin quý vị đọc báo giả và « đọc báo thiệt giả » làm ơn vỗ tay rầm rầm để cho đao phủ đừng nghe tiếng thằng hề tôi nói lên.

Rầm... rầm... rào... rào... ào..ào..,

N Xem tiếp trang 4

BÁC-SĨ THƯỜNG TRỰC

Chủ Nhựt 5-4-1964

B.S.	Nguyễn-tuấn-Phát 360, đại-lộ Lý-thái-Tổ, Ngã Bảy	Sàigòn
B.S.	Nguyễn-ngọc-Duyến 164, đường Hiền-Vương	Sàigòn
B.S.	Đặng-nguyên-Chung 160, đại-lộ Khổng-Tử	Chợlớn

TIN CẦN BIẾT

— Hàng Giáo Sĩ Vương Cung Thánh Đường Sàigòn thông cáo : Vì phải cử hành Thánh lễ đặc biệt cầu nguyện cho các người quá vãng nhơn dịp lễ Thanh Minh sáng Chúa nhựt 5-4-64, nên lễ 8 giờ 30 thường lệ sẽ dời lại 9 giờ 45.

— Bộ Lao Động cần dùng gấp một số nam ứng viên có bằng Cử nhân luật khoa để làm Thanh tra Lao động khế ước với chỉ số lương 430. Xin liên lạc với sở Nhân Viên Bộ Lao Động số 459 đại lộ Trần hưng Đạo Sàigòn, trước ngày 15-4-1964.

— Để cung ứng cho nhu cầu công tác, Bộ Thông Tin cần tuyển thêm một số cán bộ Thông Tin và Tuyên vận. Việc tuyển dụng này sẽ do một ủy ban của Bộ chuyên trách và sẽ áp dụng tất cả những thể thức tuyển dụng hợp lệ hiện hành. Ngoài ra, Bộ Thông Tin không phái một nhân viên, một người nào đi làm việc này cả.

64 QUÁN ĂN TIỆM BÁNH DÙNG SỮA ĐẶC BỊ PHẠT

SÀIGÒN.— Trong một cuộc kiểm soát sơ khởi, 64 quán ăn, tiệm bánh, tiệm giải khát đã bị kiểm chứng có dùng sữa đặc có đường pha vào cà phê hay làm bánh, nguyên nhân làm cho thị trường khan hiếm sữa. 64 chủ tiệm bị kiểm chứng nói trên đã bị phạt 2.000 đồng mỗi tiệm và 700 đồng mỗi thùng sữa bắt gặp tại tiệm. Bộ Kinh Tế lưu ý các thương gia liên hệ rằng : nếu sau này còn bị kiểm chứng, Bộ sẽ dùng những biện pháp hành chánh thích nghi có thể đi đến việc đóng cửa tiệm. (VTX)

TỪ QUÊ RA TỈNH

XÉT TỜ KHAI GIA ĐÌNH, 70 NGƯỜI BỊ BẮT

SÀIGÒN.— Đêm 2-4 nhà chức trách Đô Thành mở cuộc khám xét tờ khai gia đình tại các đường Nguyễn Duy, Lương văn Cung (Chợ lớn), Nguyễn cư Trinh và Võ Tánh Sài gòn. Kết quả : lối 70 người cư trú bất hợp pháp bị mời về bót lập biên bản. (C.C.)

GIỮ LỰU ĐẠN, CỜ VIỆT CỘNG TRONG NHÀ BỊ BẮT

CHỢLỚN.— Sau nhiều ngày theo dõi, đêm 1 rạng 2-4 nhân viên an ninh Đô Thành đến khám xét 1 căn nhà nọ ở đại lộ Hậu Giang Chợ-lớn, bắt gặp 4 quả lựu đạn, 8 lá cờ và nhiều tài liệu V.C. Tất cả lựu đạn, cờ và tài liệu V.C. nói trên bị tịch thâu và chủ nhà bị mời về bót thẩm vấn. (C.C)

BAN ĐÊM CÔ NÀY VÀO CƯ XÁ MỸ KIỀU « LÀM » GÌ ?

SÀIGÒN.— Đêm 2 rạng 3-4, nhân viên cảnh sát đứng gác tại cư xá Mỹ kiều nọ đường Lê Lợi, trông thấy một thiếu nữ đi vào cư xá, liền kêu lại xét hỏi. Thay vì dừng lại, thiếu nữ nọ lại bỏ chạy nên buộc lòng cảnh sát phải nổ súng. Lúc đó thiếu nữ nọ mới chịu đứng lại và cho biết tên là Phan thị C. (19 tuổi ở đường Trương minh Giảng). Cô C. bị mời về bót để điều tra. (C.C)

BẮT ĐƯỢC 9 KÍ VÀNG LẬU TRÊN XE MỘT PHÁP KIỀU

SÀI GÒN.— Lối nửa đêm 2-4 Cảnh sát Quận Bốn xét xe và người qua lại tại ngã ba Đoàn như H i—Nguyễn trường Tộ (Khánh Hội) bắt gặp một Pháp kiều tên là Ch. R. mang trong mình 9 thoi vàng y (tất cả gần 10 kí) mà không có giấy tờ hợp pháp, Ông Ch. R. bị bắt về bót.(CC)

DÙNG XE DÍP BẮT 4 NGƯỜI ĐỂ CƯỚP ĐOẠT

GIA ĐỊNH.— Hôm qua có bốn người tới bót Cảnh Sát thưa rằng : Lối 10 giờ đêm 2-4, họ đang đi trên đường Hùng Vương, bỗng bị 2 người ngồi xe díp chận bắt vu cho tội cao bồi du đãng rồi đưa lên xe chở đi. Tới vườn cao su Phú Thọ, chúng lột hết tiền bạc của 4 người, đoạt 2 xe gắn máy rồi tẩu thoát. Bốn người bị cướp là Nguyễn tố Chi ở Tân Bình, Trần Khôn ở Bà Hạt, Thông Toàn ở Nguyễn tri Phương và Ng-v-Của ở Nhân Vị. (C.C)

LỪA LẤY TIỀN CỦA CẢ NGƯỜI CHẾT

SÀIGÒN.— Hôm 2-4, ông Dương văn Mạnh (36t. ở ấp Bình Hòa quận Châu Phú) dáp xe số EB. 7136 lên Sàigòn; đến cầu ông Vẽ tỉnh Định Tường xe chẳng may bị trúng mìn Việt Cộng, ông Mạnh bị tử thương. Trước khi chết, ông Mạnh có gửi cậu Nguyễn văn H. (28 tuổi lơ xe ở gần nhà ông Mạnh) một số bạc 13 ngàn đồng, cầm về cho gia đình ông. Nhưng cậu H. lại chỉ đưa cho ông Quý (em ông Mạnh) có 1 ngàn đồng. Ông Quý liền đi trình nhà chức trách. Do đó, cậu H. bị câu lưu điều tra. (S.S.)

V.C. BẮN MỌT CHÊ VÀO QUẬN CỦ CHI NHƯNG KHÔNG THIỆT HẠI GÌ

HẬU NGHĨA.— Đêm 27-3 vừa qua, Việt Cộng bắn 4 trái mọc-chê vào quận lỵ Củ Chi (Hậu Nghĩa) nổ tung, nhưng rất may không gây thiệt hại gì. Lực lượng an ninh liền mở cuộc truy nã Việt Cộng.

— Lúc 10 giờ sáng 2-4, tại ấp Ba Sa thuộc xã Phước Hiệp, Củ Chi thình lình có nhiều loạt súng nổ vang. Đạn lạc trúng nhà bà Nguyễn thị Ba (33 tuổi) phát cháy và làm em Huỳnh văn Đực (7 tuổi) bị thương. Khi chở lên đến nhà thương Sàigòn thì em Đực tắt thở. (V.V.)

LÁ THƯ Tòa Soạn

Kính gửi

QUÝ BẠN ĐỌC

Với một ngòi bút,
Với một tấm lòng,

Và rất nhiều hăng say trong niềm tin sắt đá rằng quyền ngôn luận một khi được tự do sẽ là đảm bảo cho mọi quyền tự do khác,

Chúng tôi, một nhóm ký giả chuyên nghiệp, 10 năm qua trên tờ Ngôn Luận, âm thầm chống trả mọi cám gỗ thử thách của chông gai cũ cám dỗ, đã tự nguyện cố thực hiện phần nào thiên chức **nói lên tiếng nói của nhân dân, nói lên tiếng nói của những kẻ thấp cổ bé miệng,** *hôm nay trên tờ* **Chính Luận,** *xin chân thành gửi tới quý bạn đọc lời chào tái ngộ.*

Mười năm qua, dưới chế độ hà khắc, qua những bài báo tới được tay quý bạn, hoặc qua những cột đen, khoảng trắng — di tích của những đoạn văn bị nhà cầm quyền đương thời bôi bỏ đục khoét—quý bạn đã ân cần trao tặng chúng tôi một mối cảm tình nồng hậu. Tình tri ngộ ấy nếu trong suốt mười năm trước đã giúp chúng tôi đưa tờ Ngôn Luận từ mức bán mỗi ngày 100 số lúc ban đầu lên tới mức 35.000 số trong những ngày đầu tranh quyết liệt nhất của đất nước thì ngày nay tình tri ngộ ấy chính lại là khích lệ rất lớn lao thúc đẩy để chúng tôi tự thấy có bổn phận phải tiếp tục nhiệm vụ của người cầm bút.

Ngày nay, lịch sử đã lật qua một trang mới. Báo chí đã gỡ bớt được phần nào trói buộc thuở nào.

A xem tiếp trang 4

CHỐNG TẤT CẢ CÁC CHÁNH - PHỦ PHẢN DÂN HẠI NƯỚC

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

SÀIGON TỐC

Số 1

Tiểu Thuyết Phóng sự của **VĂN-QUANG**

THEO một bản thống kê bán chính thức, Sàigòn có tất cả 1.832 người con gái đẹp, giàu và mắc bệnh " tốc-kê cô-lô-ni-an ". Nhưng trong số 1.832 người con gái được đời mệnh danh là « tốc » đó chỉ có 612 em là "tốc" thực thụ, còn những em khác lâu lâu mới tốc một lần và theo đúng sách vở các em lâu lâu mới tốc 1 lần, các cụ kêu là " đồng bóng vặt " chứ không được phép kêu là " tốc kê cô-lô-nhân » như nhiều vị thường nhầm.

Chọn lọc trong số các em « đồng bóng vặt » — tiếng Phú lãng sa kêu là " tốc vặt » — có một em đẹp nhất, giàu nhất — cái gì cũng lọ — đang phom phom đi bộ bi bạch trên con đường tranh tối trang sáng mà tác giả xin long trọng diễn tả tút-xuỵt trong một đoạn dưới đây.

Em tên là Nga, có tí tiếng tưa ở đầu nên bắt buộc những người sành mình phải gọi là A-Nhét Nga. Nàng vốn dòng dõi trâm anh thế phiệt, cháu ruột bà Phan Phum, có họ xa mí Bà Đốc Phơ, quen biết Trâu Điên, giao du thân mật mí Si Mít, nói tiếng tưa như anh Tây Xia Răng Cuoc. A Nhét Nga sống trong một gia đình cũng lọn xọn không kém gì cuộc đời em. Ông Bố em làm nghề bán đồ phụ tùng xe hơi, xe đạp, xe gắn máy ; nhưng ông cụ này lâm câm lại thích làm nghề buôn bán chính trị. Bà mẹ em cũng... không phải là mẹ em mà bà dì có em thì đúng hơn. Hồi em lên tám tuổi, mẹ em chết vì bệnh đau tim, ông bố em liền tòm tem bắt luôn cô em vợ mang về thay thế người vợ vừa chết. A-Nhét Nga còn có thằng em trai mười sáu tuổi, hỗn như gấu. Hai chị em nó thương nhau nhưng... chửi nhau suốt ngày.

Đại khái đời tư và sự nghiệp em A-Nhét Nga của chúng ta là như vậy.

Bi giờ chắc nhiều vị sốt ruột hỏi rằng em đi đâu giữa một buổi chiều có gió hiu hiu và đi giữa con đường tranh tối tranh sáng như thế này ?

Thật ra, chính A-Nhét Nga cũng không biết đi đâu thì bố ai trả lời được quý vị độc giả thân mến ! Em thấy buồn, em đi chơi " đi ta buồn ta đi lang thang ...thế thôi. Đi cho đỡ buồn, nhưng không hiểu sao em vươn cứ buồn. Đó là một thứ bệnh buồn mà hiện nay có bảy ngàn ba trăm sáu mươi chín vị bác sĩ đang " é-tuýt » xem cái bệnh đó phát xuất ở chỗ nào ra. Các vị đó đang cãi nhau loạn lên, vị thì cho rằng bệnh buồn ở tim mà ra, vị cho là ở bụng, vị cho là ở néc, vị cho là ở thận, ở phèo phổi, lá lách. Có một vị ngang nhất cho là ở rốn, nếu không ở rốn thì cũng ở quanh quẩn đâu đó thôi. Vị này chứng minh loạn xà bì, nhưng xét ra cho cùng vị này cũng chưa có gì bảo đảm cho lập luận của mình cả. Cho nên, chúng ta cũng chưa có kết luận nào về cái buồn của A Nhét Nga từ đâu mà ra.

A Nhét Nga buồn ơi... buồn. " Tôi buồn, các hiểu vì sao tôi buồn " Đó là thơ của vị nhà thơ cũng mắc cái tật buồn vô vin của hầu hết những vị làm thơ buồn trên trái đất này.

A Nhét Nga đang đi toong toong như thế, em mí bỗng nghĩ rằng em đói. Diễn tả đến hai chữ " em đói », hầu hết quý vị độc giả thông minh của bổn báo đều giật bắn người lên và chửi thề :

— Em đói là vờ một rồi. Chém chết cũng có một thằng con trai trên cõi đời này mất một khoản tiền còm chừng vài ba bích.

Nhưng không, quý vị không nên nhầm lẫn như vậy. A Nhét Nga của chúng ta không " đói " theo cái nghĩa thông thường đó đâu. Em đói, muốn đi đớp cái gì, song không cần phải đi " bắt địa " một gã trai hào hoa si tình nào đưa đi ăn cho nó trả tiền. Em chỉ cần một đứa dẫn đi ăn, em sẵn sàng trả tiền. Em vừa bán mười tám cái bu loong xe hơi, bốn cái khung xe đạp, một cái bu di xe gắn máy. Lẽ dĩ nhiên em dư luôn vào ngực đó, tổng cộng chỉ cần đứng ở quầy hàng mười phút, em có trên bốn ngàn đồng. Em có quyền và có cái thích chơi ngược là trả tiền đớp hít du hí cho đứa con trai nào đi mí mình.

Em lại chợt nhớ đến thằng Pôn Húc. Thằng này có vẻ được. Tuy em mới quen Pôn Húc, nhưng em thấy nó có vẻ hay hay. Em mở ví tay kiếm số điện thoại của Pôn Húc mà hôm ấy nó cứ nhất định dí vào tay em, em cố đẩy ra nó lại ấn vào. Em ghé vào một quán cơm tây có tô lô phôn.

— A lô ! Pôn hả

— Không ! Tôi là bố thằng Pôn đây.

— Cụ cho tôi nói với Pôn

— Đợi chút nghe, nó ăn cơm, tôi bảo nó ra liền

— Cám ơn cụ

— Đừng gọi là cụ.

Nga cười hinh hích.

— Gọi là gì bi giờ.

— Nếu muốn thân mật mí thằng Pôn thì kêu là Papa.

— Xa và, papa thằng Pôn. Ô kê ?

— Ô kê.

Bên kia, tiếng giây nói đặt xuống bàn. Nga cũng gõ nhè nhẹ năm đầu ngón tay lên mặt bàn chờ đợi. Nàng nghĩ đến ông bố thằng Pôn. Chắc ông này trẻ, vui tính còn duyên dáng và sống theo lối lang Tây cũng như gia đình nàng.

— A lô ! Pôn đây !

— Pôn Húc phải không ?

— Pôn là Pôn ! Húc cái khỉ khô gì ! Ai ở đầu giây đó ?

— Làm gì mà quạu ghê thế, cưng. Nghe thiên hạ kêu anh là Pôn Húc thì gọi là Pôn Húc. Hách thế ! Nga đây có muốn nói chuyện nữa không ?

— Nga ! Hì hì... Nga nào nhỉ ?

— A Nhét Nga. Hôm nọ ở « Ma Linh ». Rõ chưa ?

Im lặng đúng ba cái tích tắc rồi đầu giây bên kia có tiếng reo như điên

— Ối ! Trời ! Cha mẹ ơi ! A-Nhét Nga thiệt sao

Nga cười hinh hích

— Thiệt chứ giả sao được ! Giả thì cho phép trả về.

Có tiếng Pôn cười nịnh

— Cảm động quá ! Người đẹp cần sai bảo gì không ?

Người đẹp có van kêu tôi chết, tôi xin chết liền bi giờ

— Thôi đừng nịnh mất công. Tôi chỉ cần một thằng biết đi ăn mí tôi ngay bi giờ, sau năm phút.

— Xong rồi đi ăn, đi chơi thì lạ lắm.

— Đi ăn thôi, còn đi chơi hạ hồi phân giải.

— Cũng được.

— Tới đây, lẹ lên !

Nói rồi A Nhét Nga buông giây nói cái ạch. Nàng khoái chí tủm tỉm cười. Mất năm phút, bẩy giây sau A Nhét Nga mới nhớ ra rằng mình quên không hẹn cho địa chỉ cho Pôn Húc tới. Nàng lại lật đật đứng dậy kêu lại số của Pôn Húc.

— A lô !

— A lô ! Pôn Húc ?

— Nàng ! Papa Pôn Húc.

— Papa ! Kêu hộ Pôn Húc.

— Nó đi rồi.

— Thôi, thế thì bỏ bố nó. Nó đi đâu ?

Đầu giây nói bên kia cụ già Pôn Húc đứng đực mặt ra. Con nhỏ nào mà xấc quá vậy ? Dám nói là Pôn Húc bỏ bố trước mặt bố Pôn Húc. Đầu giây bên này A nhét Nga cũng biết mình lỡ lời nên đứng cười hinh hích.

— Ai ở đầu giây vậy ạ

Tiếng papa Pôn Húc hỏi. Nga dịu dàng trả lời :

— Thưa... cháu.

— Cháu là đứa nào ?

— Là... Nga.

— Nga nào ? Tự Do, Mỹ Phụng, Ô Linh Pi a.. ?

(CÒN TIẾP)

MAI — BÊ — BI

BY LINH

NGAY THỜI ĐẠI NÀY, Ở CÁC NƯỚC ÂU MỸ

VẪN CÒN TỤC LỆ MAN RỢ GIẾT NGƯỜI ĐỂ TẾ THẦN

- Người ta giết các trinh nữ để làm gì ?
- Ngoài việc tế thần, người ta còn giết người để.. được khỏe mạnh, để chữa bệnh.

Sưu tầm của TRẦN-THÁI

Cưới vợ cho Hà-bá...

LỊCH-SỬ cho chúng ta biết rằng : từ khi có loài người là đã có chuyện chém giết nhau. Cổ kim Đông Tây có lẽ không có hiện tượng nào phổ biến bằng chuyện đó. Người ta chém giết nhau vì nhiều lý do mơ hồ hay rõ rệt, mà rõ rệt nhất là giết người để ăn thịt. Một nhà thám hiểm Tây Phương thuật lại ở Phi Châu có bộ lạc coi thịt người là món ăn ngon và bổ nhất. Thấy người da trắng thanh toán nhau xong, rồi mang xác đi chôn, họ trợn ngược mắt ngạc nhiên và coi bọn người da trắng toàn là đồ dã man hết. Họ lý luận: giết người mà không ăn thịt thì giết người làm gì ?

Nhưng khó hiểu nhất là những tục lệ giết người để tế cúng thần linh. Sự kiện đó cho đến nay vẫn còn là 1 bài toán quá khó, đối với các nhà xã hội học. Nhà danh họa Hòa lan Rembrandt đã vẽ một bức tranh diễn tả sự tích rút trong Thánh kinh Do Thái: Nghe theo sự đòi hỏi của Thượng Đế Abraham (quốc tổ của dân tộc D.T) quyết tâm hạ sát người con thân yêu là Isaac. Abraham vừa dơ dao sắp thẳng cánh chặt vào cổ Isaac, thì may mắn thay, thiên thần kịp hiện ra ngăn cản được Abraham và cứu sống Isaac.

Nhưng thiên thần có lẽ chỉ hiện ra có một lần để cứu sống sinh mạng Isaac sắp bị mang ra hy sinh tế cúng thần linh. Còn thì từ xưa tới nay có biết bao nhiêu người bị chết oan vì những tục lệ mê tín, tàn nhẫn và kỳ cục đó. Bộ Đông Chu Liệt quốc của Tàu có chép lại truyện tế thần sông là Hà Bá. Hàng năm, nhân dân có lệ bắt một người con gái quẳng xuống sông, mà họ gọi là cưới vợ cho Hà Bá. Phải đợi đến khi Tây Môn Báo ném một lúc năm sáu tên thầy đồng xuống sông, thì tục lệ đó mới chấm dứt.

Tuy nhiên, chúng ta đừng lầm tưởng ngày nay những tục lệ hy sinh sinh mạng để tế cúng thần linh đã biến mất hẳn ở phần thế giới văn minh có đèn điện sáng loé, có đường nhựa thẳng tắp, có xe cộ chạy thâu đêm suốt sáng.

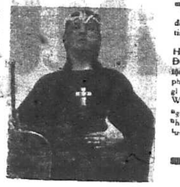

Một mụ phù thủy của thế kỷ 20

Giết người tế thần ngay trên đất Mỹ

THÁNG 11 năm 1932, nhân dân thành phố Detroit — một thành phố nổi tiếng về kỹ nghệ bên Hoa Kỳ — xôn xao bàn tán về tổ chức Vaudou, một thần hội mà cảnh sát vừa mới khám phá ra. Họ không thể ngờ được rằng chính trong trung tâm thành phố tân kỳ của họ còn có thể xảy ra những truyện, tưởng đã thuộc vào quá khứ xa xưa : những tín đồ của thần hội Vaudou vẫn bí mật giết người để tế cúng ! Họ là nhóm người da đen sống lạc lõng trong xã hội người da trắng, và gần như bị gạt ra khỏi cuộc sống văn minh. Không phù hợp với cuộc sống chung và phải chịu cảnh lầm than từ đời này qua đời khác, họ là những con mồi ngon lành cho mọi sự sa đọa, thác loạn.

Trong cái xã-hội thu hẹp đau khổ đó, một nhân vật tự nhận là cứu tinh xuất hiện : Wali Farrad.

Wali tuyên bố y sinh ở thánh địa Hồi Giáo Le Mecque & Trung Đông thuộc vốn giòng giỏi hoàng tộc Hachémite. Không có gì để bàn phát trong hiện tại, cũng như không gì để hứa hẹn về tương lai, Wali lấy quá khứ để an ủi bọn người da đen xấu số. Nghe theo những lời ngon ngọt của Wali, họ tin tưởng là họ thuộc bộ lạc Chebazz.

(Xem tiếp trang 3)

MÊ TÍN...

(Tiếp theo trang 3)

khả năng siêu tâm lý, khám phá thấy trong giới học sinh và sinh viên.

Đối với môn Siêu Tâm lý học, giáo sư Tenhaeff xác định :

Trong giai đoạn hiện tại, các nhà Khoa học chuyên về môn đó, không hề có vị nào đề ra những giả thuyết để giải thích hiện tượng truyền cảm giao cảm, giải thích khả năng kỳ lạ của những thầy bói sáng. Họ chỉ nhằm mục đích là xử dụng những phương pháp khoa học để kiểm chứng xem những hiện tượng đó có hay không ? và nếu có thì diễn biến ra sao ?

(Còn tiếp)

Chị em bạn gái

MỖI NGÀY NĂM PHÚT...

Thân gửi bạn đọc phụ nữ toàn quốc.

Trong cuộc sống hiện tại, hàng ngày quý bạn thường va chạm với nhiều sự việc xảy ra chung quanh. Những sự việc này đôi khi rất tầm thường, nằm trong nhiều vấn đề, như nghệ thuật, trang sức, xã giao, gia chánh v.v... nhưng vì không chú ý từ trước nên mỗi khi vấp phải, quý bạn thường bỡ ngỡ không biết hỏi ai.

Để xứng đáng là tờ báo của mọi gia đình, phục vụ gia đình, Chính Luận mở mục " Chị em bạn gái" dành riêng cho chị em phụ nữ, để trình bày cùng quý bạn những câu chuyện rất thường song đã từng gây thắc mắc cho nhiều chị em bạn gái.

Mục này sẽ do cô Hà-mai-Lan, một biên tập viên của Dư Luận (tức Ngôn — Luận), phụ trách, ngày nào cũng có. Quý bạn chịu khó mỗi ngày bỏ ra 5 phút nhàn rỗi, đọc, cắt và dán vào cuốn tập nhỏ . . . Có thể những việc chúng tôi trình bày không có ích ngay ngày hôm nay song một ngày kia sẽ có lúc dùng tới.

Nếu quý bạn là những bà mẹ trong gia đình, quý bạn hãy cắt và để dành cho con gái khi khôn lớn. Nếu quý bạn là những thiếu nữ ở vào lớp tuổi đôi mươi, sắp bước vào ngưỡng cửa cuộc đời, xin hãy cắt, giữ lấy vì quý bạn sẽ tìm thấy ở đây những điều thông thường nhưng rất thực tế, khiến quý bạn hết bỡ ngỡ trong khi làm nhiệm vụ của người nội trợ.

Mỗi ngày 5 phút, quý bạn cắt dán lại thành tập . . . Trong vài năm tới quý bạn sẽ có một cuốn " cẩm nang " hữu ích với hàng ngàn vấn đề thiết dụng cho mình và cho gia đình mình.

CHÍNH-LUẬN

DÂN CHỦ TỰ DO THỰC SỰ LÀ VŨ KHÍ SẮC BÉN ĐỂ THỐNG NHẤT HÒA - BÌNH

CƯỜI THẦM

LÒI ĐUÔI

Ông giám đốc vừa vô bàn giấy thì có tiếng chuông điện thoại reo, vội nhấc ống nghe, có tiếng người ở đầu giây bên kia :

— Thưa, đây có phải bàn ông giám đốc sở XYZ không ạ ?

— Phải, tôi là giám đốc sở XYZ đây !

— Thưa ông, xin phép ông cho phép ông Nguyễn văn Mõ, thư ký kế toán, được nghỉ ngày hôm nay, vì hồi hôm ông ấy trúng gió bất thình phải nằm nhà thương... Hiện còn đang mê man...

— Trời ! Anh Mõ bị nạn ư ?

— Thưa vâng...

— Khổ quá ! Thế ai gọi giây nói cho tôi đây ?

— Thưa ông giám đốc... vợ tôi đấy ạ !

TÌM VIỆC

— Sinh viên có Tú tài phần II ban toán, muốn làm bất cứ việc gì, hoặc kèm trẻ, điều kiện rất dễ vì nghèo. Thư cho cậu Mai quang Phân 25 đường Ngô thời Nhiệm nhờ chuyển giao.

— " Sinh viên kỹ sư năm thứ 2, cần tìm chỗ dạy kèm tại tư gia(trình độ thích hợp). Lương tháng chỉ cần đủ tiền sách vở (600đ.). Xin cho anh Phương 416 Lý thái Tổ Saigon. (nhờ chuyển giao cho H.).

— Sinh viên khoa học, tú tài II B bình thứ, tốt nghiệp Quốc gia Sư phạm. Cần tìm chỗ kèm trẻ từ đệ 4 trở xuống. Thư về cho cậu Thanh Bình 464, Lê văn Duyệt — Saigon nhờ chuyển cho Đoàn.

— Nữ sinh đệ tam Trưng Vương có bằng Trung học đệ nhất cấp, tha thiết muốn kèm trẻ em tại tư gia từ Đệ Thất trở xuống hoặc bất cứ việc gì xét ra có đủ khả năng, về buổi chiều. Thư cho cô Thu Khanh địa chỉ 4/6 đường Hồng thập Tự Saigon (nhờ chuyển)

— Giáo Sinh Sư phạm, năm thứ hai. Nhận kèm Toán Lý Hóa từ Đệ tứ xuống và bậc Tiểu Học. Điều kiện dễ dàng. Thư cho Hùng 2/ui28A/2 Trương minh Giảng Saigon.

BỐNG TỚ

Số 1

Truyện dài của **PHI-LONG**

PHẦN THỨ NHỨT

CHƯƠNG I

Kỳ Ngộ Giai Nhân

TRẦN Dũng vừa bước ra sân khấu, tràng pháo tay của khán giả đã nổi lên hoan hô chàng. Người ta yêu thích tài nghệ xuất sắc của chàng kép xiệc trẻ tuổi đó.

Trong bộ y phục gọn ghẽ bó sát người, Trần Dũng có vóc mình khỏe và đẹp như lực sĩ vô địch.

Chàng cúi chào khán giả, đến đứng trước cái bàn nhỏ, trên có để những con dao dài sáng loáng, chàng quay mặt nhìn thiếu nữ đang đứng trước tấm bảng gỗ sơn đen.

Thiếu nữ rất đẹp, mặc y phục trắng, bó sát tấm thân nở nang đều đặn, nàng sáng tỏ trước tấm bảng đen, mặt tươi cười làm duyên với khán giả.

Trần Dũng cầm con dao lên, người đánh trống trong giàn nhạc dồn nhịp trống đến độ nhanh, khi thiếu nữ giăng hai tay ra, dựa lưng sát vào tấm bảng.

Hai chiếc dùi người đánh trống run mau thêm trên mặt trống có giăng giây đồng làm âm thanh dồn dập tới chỗ gây được cho khán giả sự hồi hộp rởn rợn. Người ta biết anh kép chánh của gánh xiệc sắp biểu diễn trò phóng dao, một trò có thể chết người.

Thình lình Trần Dũng phóng vụt con dao tới, thanh tia sáng chớp dưới ánh đèn và mũi dao cắm phập trên bảng đen, phía dưới nách thiếu nữ, khiến các bà yếu bóng vía rợn người, mũi dao gần sát vào thịt người đẹp đừng lầm mầu.

Trần Dũng cầm con dao khác chàng đưa tới trước mặt làm người ta hồi hộp, tim họ nhói lên khi lưỡi dao đó được phóng vụt tới, ghim ngay dưới nách bên trái của giai nhân.

Rồi đến những lưỡi dao khác do chàng phóng cắm xung quanh người thiếu nữ cuối cùng còn ba lưỡi dao trên bàn.

Đến đây khán giả có cảm tưởng chàng mệt, họ nhìn chàng rồi nhìn thiếu nữ lo sợ cho nàng, vì Trần Dũng gần như phải chú ý hết thần vào việc phóng ba lưỡi dao chót, hai lưỡi kẹp hai bên cổ nàng và một lưỡi ghim trên đầu.

Nếu chàng mệt và run tay một chút thôi, con dao sáng loáng kia có thể ghim ngay vào cổ thiếu nữ ngọ.

Bỗng Trần Dũng phóng vụt con dao tới làm tim mọi người thắt lên, nhiều bà sợ quá há hốc mồm, kêu khẽ khi thấy con dao xẹt tới ghim sát một bên cổ thiếu nữ, chuôi dao tung rinh qua lại, làm lưỡi thép chạm vào cổ nàng.

Lưỡi dao thứ hai xẹt tới cắm phập vào bên cổ này nó còn sát hơn lưỡi dao trước nên khán giả hồi hộp quá, có người rùng mình, lạnh toát xương sống, không dám nhìn nữa.

Trần Dũng cầm lưỡi dao chót hơi lâu, chàng nín thở đưa con dao ra trước mặt và phóng vụt tới. Lưỡi dao ghim ngay chính giữa đóa hoa trên tóc thiếu nữ và khi nàng bước ra khỏi đó, người ta thấy trên tấm bảng đen những con dao xếp liền nhau, vẽ thành hình người, con dao trên cùng ghim dính vào bảng đóa hoa cài trên tóc thiếu nữ.

Trần Dũng nắm tay thiếu nữ, cả hai nghiêng đầu chào khán giả thì trong rạp xiếc tiếng vỗ tay vang rền kéo dài, nhiều người chắc lưỡi hít hà, không tiếc lời hoan hô Trần Dũng.

Khi Trần Dũng lui vào, những trò khác được ban xiếc biểu diễn tiếp theo giúp vui khán giả. Những trò xiếc do thổ đóng trò làm say mê người ta không ít, nhưng người ta mê nhứt là tài đóng trò của Trần Dũng vì môn nào chàng đóng cũng xuất sắc cả. Họ chờ chàng trở ra :

Bây giờ đến môn đu bay, môn hay nhứt của ban xiếc. Nhờ môn này mà ban xiếc Tân Long nổi tiếng.

Bây giờ Trần Dũng và những đào kép khác nhau đang đứng trên những thanh sắt tròn hai đầu có cột giây. Họ nhào lộn tu mình từ giây này qua giây kia làm khán giả trong say mê, hồi hộp lo ngại giùm cho họ.

Đặc biệt nhứt là Trần Dũng và Cô Vân Phượng. Đôi bạn biểu diễn lối đu nguy hiểm, trong vừa đẹp mắt vừa rùng rợn.

Từ giây đu này, họ chuyền qua giây đu khác, nhanh nhẹn không kém gì loài khỉ vượn làm hài lòng mọi người.

Từ bên này cô Vân Phượng đu qua khi Trần Dũng đu ngược chiều với cô. Lúc hai tay đu gần nhau Vân Phượng thình linh buông tay rời thanh sắt làm khán giả há mồm kêu khẽ, lo sợ trước lối biểu diễn chết người đó, nhưng cô Vân Phượng lẹ làng nắm lấy đôi chân Trần Dũng khi chàng đu mình lên cho cô Vân Phượng vừa tầm với hai sợi giây cột thanh sắt ngang mà cô Vân Phượng vừa buông ra.

Khi đã đu đưa họ trở lại và kìm hai giây đu qua ngang nhau cô Vân Phượng buông chân Trần Dũng, chụp lấy thanh sắt bên tay đu kia rồi uốn mình móc hai chân lên thanh sắt rồi buông tay ra.

Giây đu đưa qua lại, đầu cô Vân Phượng chúi xuống đất khiến người ta sợ khiếp, e cô nhỡ tuột chân thì nguy, vì bây giờ trong gánh không giăng lưới bên dưới, tỏ cho khán giả biết tài nghệ phi thường của cặp tài tử số một trong gánh Tân Long.

Trần Dũng bây giờ cũng chúi đầu xuống đất, đặc biệt nhứt là chàng chỉ móc có một chân lên thanh sắt, còn chân kia dang thẳng ra khiến khán giả vỗ tay vang rạp.

Và ngay trong lúc đó có người rú lên vì Vân Phượng tuột chân ra khỏi thanh sắt, có người không tự chủ được nên vụt đứng ngay dậy, nhưng vừa vặn đúng lúc tay đu Trần Dũng vừa đưa tới, chàng với tay nắm lấy cổ chân Vân Phượng, còn nàng giang hai tay ra, như chim xòe cánh.

Tiếng vỗ tay ào lên như làm bay nóc vải của rạp xiếc, tiếng vỗ tay dòn dã càng hăng lên, người ta la lớn tiếng hoan hô tài nghệ cặp trai gái đó.

Người ta quá phục tài Vân Phượng, họ hiểu lầm trò này phải gan dạ rõ cùng, nếu sơ ý không đo lường đúng lúc khi hai tay đu gặp nhau mà nàng để chân tuột ra khỏi thanh sắt thì từ trên cao lao mình xuống đất, chắc vỡ sọ ngay.

Còn Trần Dũng phải là người tập luyện lâu năm, phải là tay có sức khoẻ phi thường mới làm nổi trò đó. Móc một chân lên thanh sắt mà chịu nổi hai thân mình đâu phải chuyện chơi, đã vậy bàn tay của chàng nhanh nhẹn và khỏe lắm mới nắm đúng cổ chân Vân Phượng và giữ nàng khỏi rơi xuống đất. Nếu chàng chậm nửa giây, sơ sảy một chút thôi, dù làm mất mạng Vân Phượng rồi.

Trò này thật nguy hiểm. Cả hai phải có sự tập luyện lâu dài, phải hòa hợp với sự tính toán từng phần trăm giây để rời tay đu đúng lúc nào đó, nếu không họ phải gặp tai nạn ngay.

Vừa lúc đó năm gã đàn ông to lớn lực lưỡng đem ra năm cái vòng tròn sắt có giăng lưới và đưa lên hứng Vân Phượng vừa buông mình xuống. Chân nàng chạm lưới là nàng đứng thẳng lên rồi đến phiên Trần Dũng cũng buông mình xuống đứng bên nàng.

Người ta bưng họ đi vòng quanh rạp để họ chào khán giả khi tiếng vỗ tay hoan hô nổi dậy kéo dài ra.

Lẽ ra đến đây là màn chót, nhưng khán giả yêu cầu Trần Dũng biểu diễn môn bắn súng, môn mà chàng đã biểu diễn hôm đầu khi đến diễn ở đây. Người ta lớn tiếng yêu cầu làm ồn lên. Trần Dũng chiều khán giả nên biểu diễn lại màn đó. Thế là chỉ vài phút sau, chàng đứng trên sân khấu, đeo bên mình hai khẩu súng lục.

Những ngọn đèn đặc biệt được mở sáng ra cho kẻ biểu diễn môn bắn súng và người đi xem được nhìn rõ những vật sắp làm bia đỡ đạn.

Trần Dũng thình linh hai tay móc hai khẩu súng ra, mặt chàng vẫn nhìn khán giả, nhưng tay mặt vòng qua lưng chĩa mũi súng về hông trái, còn tay trái, vòng qua hông mặt và nổ cò.

Chàng bắn lẹ như chớp không cần nhắm mà trúng ngay vào hai cái bong bóng treo trên nóc rạp làm nổ tung, đèn giấy màu xanh đỏ bay xuống trông đẹp mắt.

Trần Dũng lại quay mình như chong chóng khiến nhiều người chóng mặt giùm chàng. Liên tiếp người ta nghe những tiếng súng nổ, vì cứ mỗi tiếng súng là một cái bong bóng nào đó vỡ tung, rắc giấy màu bay xuống.

(CÒN NỮA)

THANH TRIỀU BÍ SỬ

Số 1

Dịch-giả : **KIM ĐIỀN THIẾU LANG**

Lời nói đầu

Trong lịch sử triều đại nhà Thanh, đời vua Khang Hy có thể nói là thời kỳ toàn thịnh. Cho nên Tăng Quốc Phiên nói rằng : « Một dòng sáu tổ của triều ta tập đại thành ở Khang Hy, mà từ Vua Ung, Vua Càn trở xuống, các bậc anh hùng hiền triết kéo nhau ra đều được thấm nhuần những điều chỉ giáo của Thánh Tổ ». Nhà học giả lại nói : " Gom góp điển học, chăm chỉ ngày đêm : trên từ thiên văn, địa lý, lịch toán, âm nhạc, nghi lễ, quân sự, binh luật, nông sự, dưới cho đến các môn độn, giáp, xạ, ngự, y, dược, và các văn tự của Mãn, Mông, Tây Vực, Tây Phương, không môn nào là không thông hiểu, và không môn nào là không sáng tạo nên tân pháp, mở ra những bờ bến mới ".

Tăng Quốc Phiên vốn là công thần của Mãn Thanh, nên lời nói của ông chẳng khỏi nói quá sự thực, nhưng tuy thuyết dưới không có thể tin được, nhưng thuyết trên không phải là hoàn toàn bịa đặt.

Nay biên giả xin nêu ra hai điểm :

1) Vua Khang Hy là người yêu chuộng hư danh, cho nên không thiếu thiện chính, nhưng chẳng qua những thiện chính ấy chỉ là một thủ đoạn để lung lạc nhân tâm người Hán mà thôi. Ngoài ra lại còn nhiều vụ án thảm ngục về văn học mà Vua dùng thủ đoạn cao áp để phá hoại sĩ khí, đủ cho ta thấy rõ chính sách của nhà Thanh.

2) Nói tóm lại Vua Khang Hy là một ông Vua anh minh, không có những hành vi hoàn toàn thất đức. Đến cuối đời ông, xảy ra tấn thảm kịch hoàng tử tranh ngôi trưởng, lại có chuyện Ung Thân Vương dài con. Những việc đó chẳng khỏi là những khuyết điểm trong nền giáo dục gia đình.

Trong sách này, biên giả trình bày những dật sử của triều đại Khang Hy, vừa căn cứ trên chính sử, vừa tham khảo các sách và những lời tương truyền của các bậc phụ lão. Ngoài ra, biên giả còn cố gắng trình bày sự thật về những vụ nghi án như :

1.— Vụ Ngô Ứng Hùng và Ngô tam Quế.
2.— Vụ Kim Thánh Thán bị tù oan.
3.— Vụ Sùng Kỳ Trần Viên Viên của Ngô Tam Quế.
4.— Vụ Cảnh Tinh Trung làm phản.
5.— Vua Khang Hy thông gian với rồ là Khổng Tứ Trinh.
6.— Tên giặc Ngư Xác bị bắt không phải là Ngư Xác thật.
7.— Vụ Dận Trinh sửa chiếu để tự lập làm vua.

Tìm những bằng chứng, đối chiếu với nhau để phát hiện sự thật, trong những mưu mô đen tối nhằm lũng đoạn người trong nước, và những tranh chấp toan tính trong cung cấm, biên giả chỉ có một mục đích là trình bày cái diện mục thật của ông vua nổi tiếng nhất của triều đại Mãn Thanh.

HỒI THỨ NHẤT

Vỗ yên bốn cõi nước nhỏ vào triều
Giép cỏ chân vàng cửa chùa ẩn tích

Nói chuyện về bốn đại thần nhà Thanh là Sách Ni, Yết Tất Long, Ngao Bái và Tô Khắc Tát Cáp phò tá Huyền Việp lên ngôi, đổi niên hiệu là Khang Hy. Lúc bấy giờ Vua Khang Hy vừa mới được tám tuổi, việc triều chính đều do bốn vị đại thần đó phụ tá, nhưng trong cung còn có Thái hoàng Thái hậu giám đốc nữa. Vì tin Vua Thuận Trị bỏ nhà đi tu lại ra ngoài rằng có biến bất ngờ, triều đình bèn hạ ai chiếu gởi đi các xứ, tôn miếu húy cho Vua Thuận Trị làm Thế Tổ Chương hoàng đế. Một mặt, triều đình phái nhiều hộ vệ ra khỏi kinh đô để dò la hành vi của Vua Thuận Trị mặt khác họ chỉ đại xá dân trong nước và đóng chuông cho trở về quê vẫn về. Các quan vào triều lạy mừng ra vào bận rộn mấy ngày. Các quan đô đốc phủ các tỉnh cùng với Bình Tây Vương ở Vân Nam là Ngô Tam Quế, Bình Nam Vương ở Quảng Đông là Thượng Khả Hỷ, Tĩnh Nam Vương ở Phúc Kiến là Cảnh Kế Mậu đều có biểu mừng đưa về kinh.

Nhận thấy trung nguyên thống nhất bốn biển thông bình, Thái hoàng Thái hậu triệu bốn vị đại thần tới mà phán rằng : « Ngày nay thiên hạ vừa mới định, nên có chánh sách vỗ về tứ di, để khỏi rối loạn nơi biên giới, các khanh xét thử có đồng ý chăng ! » Bốn vị đại thần đồng thanh tâu : « Ý chỉ của Thái hoàng Thái hậu rất phải, bọn thần nô tài xin tuân chỉ ! » Nói xong lui ra khỏi cung, đợi ngày hôm sau giờ Dần, lúc Khang Hy vào triều xét việc, Sách Ni bèn thay vua truyền chỉ rằng : « Quan giám chính Khâm thiên giám Thang Nhược Vọng, nghiên cứu việc lịch toán có công với tiền triều đã được ban trước Thái thường tự khanh nay gia ân thưởng cho hàng nhị phẩm phong làm Huyền Thông giáo sư, vẫn quản lý công việc ở Khâm thiên giám, khâm thử ».

(CÒN NỮA)

MẠCH GIÚP

—Bạn PHAN VĂN NHỎ (Hòa Hưng) :

a) *Hi Fi : High Fidelity*, có nghĩa là âm thanh nghe thật trung thành, tiếng trống, tiếng đàn, tiếng hát nghe đúng như ban nhạc sống vậy.

b) *Stéréo* : âm thanh nổi, loại máy này có hai bộ phận khuếch đại, chạy ra hai bộ loa khác nhau, nghe rất hay.

c) Muốn nghe âm thanh hay nên mua loại ampli có tuner (tức là có bộ phận bắt làn sóng), bộ phận loa rời. Các loại máy đóng meuble đều không được hay bằng loại ampli có TUNER. Có thể mua *Stéréo Amplifier Radio Multiplex* hiệu *Pionner* (Nhật), giá lối 15.000 máy không, thêm bộ loa lối 10.000 nữa thì xài còn tốt hơn loại radio meuble bán ba bốn chục ngàn đồng.

— *Một độc giả ở Nha Trang* :

Làm đơn nhờ trường sở chuyển giùm. Đơn viết tùy ý, miễn sao nói rõ được việc xin của mình là được.

—Ô.TRẦN-V.-NGỌC (KBC3.161)

a) Ông nên làm đơn xin tại số 7 đường Nguyễn-bỉnh-Khiêm SG.

b) Vẫn có giá trị.

— BÀ NGỌC (Saigon) :

— Không trúng.

— Trung sĩ D. V. L. (KBC 4.049):

— Chưa có kết quả.

Cô HỒ (Cholon) :

a) Nên đi bơi, tập thể thao nhẹ vào mỗi buổi sáng.

b) Không trúng.

c) Tử vi rất đúng. Đào hoa chẳng mới sợ.

d) Tứ quý là : Long, Lân, Qui, Phụng.

Có cảm tình với tờ báo, bạn đọc CHÍNH-LUẬN hãy trừ nạn mượn báo. Mượn báo là giết báo.

TÌNH LOAN

Số 1

Truyện dài của **TÔ - NGỌC**

CHƯƠNG THỨ NHẤT

Đêm đã khuya. Làng Phú-Cốc như bị cả một tảng mây đen xám đè nặng. Ánh trăng yếu ớt chiếu trên những mái lá xác xơ. Vào giờ này người ta không còn nghe thấy tiếng chày dã gạo hoặc tiếng xay thóc của những thiếu nữ trong làng. Cảnh vật hoàn toàn yên tĩnh. Thỉnh thoảng người ta chỉ nghe tiếng gió thổi vi vu và tiếng tre cựa mình.

Sim thức giấc. Đêm tháng sáu thật là oi bức. Sim cầm chiếc quạt nan, phe phẩy, muốn đuổi tất cả cái nóng bức . . . Nhưng càng quạt, cái nóng lại như càng muốn xâm nhập vào cơ thể nàng. Sim vùng dậy, đặt quạt xuống, hai tay búi lại tóc cho gọn, đoạn thong thả bước ra sân. Ánh trăng lờ mờ chiếu qua lớp mây xám cũng đủ soi đường cho Sim đi tới bên cạnh chum nước. Sim khua tay tìm chiếc gáo dừa, khoắng vào chum, múc nước uống. Nước lạnh tràn ra khỏi miệng Sim chảy xuống cổ làm nàng cảm thấy dễ chịu lạ. Sim đổ nước lên tay, đoạn vỗ vào mặt.

Sim cởi bớt chiếc áo nâu bên ngoài, chỉ còn để lại chiếc yếm lụa. Nàng thong thả mở cổng. Con chó vện nghe tiếng lạch cạch vội sủa lên mấy tiếng báo động. Sim « suỵt » một cái rồi nói !

— Vện ! Tao đây mà !

Con chó biết người nhà, thôi không sủa nữa. Nó đứng dậy vẫy đuôi vài cái rồi lại trở về chỗ cái chổi cùn, nằm xuống, bình thản như một nhà hiền triết. Sim khép cổng, thong thả đi trên con đường sống trâu dẫn ra ao đình ở vào một khu biệt lập. Một con đom đóm lập loè bay qua. Sim mỉm cười nghĩ đến Lực.

Lực là một nông dân chất phác, người cùng làng với Sim. Nhà Lực ở cuối làng, cách nhà Sim một con đường dài, nhưng Lực vẫn thường tới đón Sim đi xem chèo mỗi khi làng mở hội. Từ ngày cách mạng tháng tám, Lực được dân làng cử lên huyện — huyện Kim-Động—học lớp thông tin tuyên truyền, Lực trở về làng với bộ mặc khác hẳn. Trước kia Lực mù chữ, một chữ bẻ đôi cũng không biết, nay nhờ tốt nghiệp lớp Bình-dân-Học-vụ, Lực đã viết được thư, xem được báo và nói chuyện thế giới nghe vanh vách ! Một hôm, trong khi Sim đang gánh nước thì bỗng có một đàn đom đóm, có tới mấy chục con, đâm sầm vào Sim. Sim sợ quá hét to lên, thì Lực—lúc đó cũng gánh nước từ giếng chùa về làng—quẳng đôi thùng gỗ xuống đường, chạy lại xua đàn đom đóm quái ác.

Sim bảo :

— Đom đóm là hồn ma nó bu ai thì người ấy chết... Em sợ lắm !

Lực giải thích :

— Đom đóm cũng là con vật trời sinh như muôn ngàn con vật khác . . . Chỉ khác có cái là trời thương nó phải đi kiếm ăn trong đêm tối nên phát cho nó mỗi con một cái đuốc soi đường đấy mà !

Với một rúm chữ i-tờ trong đầu, Lực chỉ có thể giải thích cho người yêu bằng cái lập luận « giời sinh » . Nhưng có điều chắc chắn là Lực không hề tin đom đóm là hồn ma như Sim.

Lực và Sim yêu nhau đã lâu cả hai gia đình đều bằng lòng cho hai người lấy nhau. Lực thì muốn cưới Sim ngay, vì anh chàng nông dân cảm thấy lấy vợ mà không cưới liền tay thì có lắm cái phiền. Nhưng Ông Xã đã đi so tuổi và hỏi thầy bói, thì ông thầy bói có danh ở Chợ Đìa cách làng Phú-Cốc chừng ba cây số quả quyết bảo rằng nếu Sim lấy chồng trước năm 18 tuổi thì thế nào chồng cũng chết bất đắc kỳ tử. Vì vậy đám cưới phải hoãn lại tới sang năm.

Lực thì cố làm việc, mong kiếm được nhiều tiền để tổ chức một đám cưới theo lối « đời sống mới » ,tức là chỉ mời mọi người tới uống nước trà, chứng kiến cuộc hôn phối, còn thì bao nhiêu tiền sẽ đóng vào quỹ kháng chiến, Lực thấy đám cưới này rất vui, dân tản cư tới Phú-Cốc đã tổ chức một hai lần và Lực có dự.

(CÒN TIẾP)

ĐUỔI THEO ẢO ẢNH

Tiểu thuyết phóng tác của : **HÒNG-DƯƠNG**

SỐ 1

nguyên bản : **The bert of everything** của : **Rone Jaffe**

Sáng nào cũng vào khoảng bảy giờ mười lăm, người ta cũng thấy các nàng tràn ngập ngoài đường phố. Các nàng từ trên chiếc xe buýt, xe thổ mộ, xe taxi, xe xích lô... bước xuống. Rồi các nàng lại vội vã băng qua các đường Trần hưng Đạo, Phạm ngũ Lão, Hàm Nghi, Lê Lợi, Tự Do. Chịu khó để ý, người ta có thể điểm được cả vài trăm cô là ít. Có cô thì dáng điệu đầy hăng hái, có nhiều cô khác mặt lại buồn ủ rũ; và đôi khi có những cô mắt còn lèm nhèm như chưa tỉnh ngủ hẳn. Những cô gái ở vùng ngoại ô thường thức giấc vào lúc năm giờ rưỡi sáng. Họ xách một chiếc lãng mỏng bằng nhựa trong đó đựng đủ thứ : nào quả sáng, phấn, son, gương, lược. Có cô thì mặc hàng nội hóa rẻ tiền, đi guốc mòn. Các cô khác lại rất diện, rất văn minh, mặc « váy bó », « sơ mi ca rô », giày « ép cáp panh ». Nhưng tất cả họ đều có một điểm giống nhau : hơi đói rách.

Thế rồi vào một buổi sáng thứ tư tháng giêng năm 1964, vào lúc bảy giờ mười lăm, một thiếu nữ hai mươi mốt tuổi tên là Kiều Loan, từ trên một chiếc xe buýt vàng bước xuống bùng binh Diên Hồng; Nàng bước quật sang phía đường Hàm Nghi về hướng « bin đinh » Đại Phát. Trông nàng xinh lắm. Rất xinh không — Hơn thế nữa. Mái tóc óng ả và đen nhầy của nàng gọn gàng buông lơi xuống bờ vai thon nhỏ; Nước da trắng hồng, đôi mắt trong và to, mũi thẳng, miệng nhỏ khiến cho nét mặt nàng vừa như hiền dịu vừa như thông minh. Nàng mặc một chiếc áo dài hàng nội hóa màu xám tro, quần đen và đi đôi guốc đồng màu, nàng xách một chiếc túi vải hoa trong đựng một cái ví với năm trăm bạc, một chiếc thẻ đi xe buýt tuần và vài món đồ trang điểm. Tay kia nàng cầm ba cuốn tạp chí — cuộn tròn — mang những tên rất « ướt » *Trung trinh, Tâm tình phái đẹp* và *Phụ nữ yêu kiều.*

Hôm đó là một ngày mát trời, nhưng có gió lạnh khiến cho những kẻ ốm yếu dễ nhức đầu sổ mũi. Một ngày « trở trời » rất quen thuộc của Saigon. Kiều Loan cắm cúi bước đi lẫn trong đám đông trên vỉa hè, không hề để ý tới những người chung quanh. Nàng có vẻ hơi bận thần và nóng ruột. Vì hôm nay là ngày làm việc đầu tiên của nàng tại một sở đầu tiên nàng mới kiếm được, và nàng chưa hề bao giờ tưởng tượng tới một ngày nàng lại phải làm việc dưới quyền một bà chủ sự. Một năm trước đây, cũng vào ngày này, nàng đã tưởng nàng sẽ lấy chồng. Vì hồi đó nàng đã đính hôn rồi. Nhưng ngày nay, nàng chẳng còn ai là vị hôn phu nữa, chẳng còn ai để nàng tha thiết nữa và vì thế công việc này mà nàng đã chấp nhận, chẳng những có ích lợi cho nàng về phương diện tài chính, mà trên phương diện tình cảm, nó là một sự cần thiết. Thật ra thì nàng cũng chẳng dám tin chắc rằng với địa vị một thư ký đánh máy văn phòng, nàng có thể kiếm tấm chồng, nhưng dù sao thì nàng cũng sẽ phải cố làm đủ mọi cách để được như vậy. Nếu không thì ít ra nàng cũng có đủ thời giờ để suy ngẫm và nhớ lại bao nhiêu là chuyện.

Nhà xuất bản "Hương Cảo" chiếm suốt năm từng lầu « bin đinh » Đại Phát, với toàn những văn phòng có gắn máy lạnh. Vào cái tuần lễ đầu năm ấy, nhà xuất bản "Hương Cảo" mở cuộc tuyển nhân viên mới hàng năm. Có ba cô thư ký cũ đã thôi việc ngang xương, một cô thì đi lấy chồng con nhà giàu; một cô thì mới kiếm được việc nhiều tiền hơn; còn một cô thì... đi Mỹ làm phép cưới. Vì vậy họ phải tuyển ba cô mới để thay thế, kể từ ngày mùng 4 tháng giêng, và một trong ba cô đó là Kiều Loan.

(Còn tiếp)

Lời hay, ý đẹp

Cái gì có thể làm bất kỳ lúc nào thì không bao giờ làm được hết.

TỤC-NGỮ ANH

Khi vui đang tới thì vui mà chớ kiêu. Khi tai họa sắp tới thì suy nghĩ mà chớ lo phiền.

KHỔNG-TỬ

Lòng ham muốn không nên quá tự-do, vui thú không nên quá cực độ.

CHÂM NGÔN

Chuyện lạ

TIẾNG ĐỘNG GIẾT NGƯỜI

Theo các nhà chuyên môn về thần kinh học, thì tiếng động rất ảnh hưởng tới cơ thể con người. Trong nhiều cuộc thí nghiệm, người ta nhận thấy một vài bản nhạc cổ điển tây phương có tác dụng làm cho dạ dày mau đói, kích thích vị giác khiến « bệnh nhân » ăn uống được ngon lành hơn. Có những loại tiếng động hữu ích như vậy, tất cũng có những loại tiếng động làm bực mình người nghe, khiến họ trở nên cáu bẳn, đại khái như tiếng trẻ con khóc, tiếng các bà mẹ nheo chồng cuối tháng không đưa đủ lương, tiếng đĩa hát vỡ v.v... Có những tiếng động inh tai nhức óc làm suy yếu cơ thể, chẳng hạn như có lần một nhà khoa học ở Pháp đã thí nghiệm bằng cách nhốt một người vào trong một căn nhà kín, cả ngày vặn máy hát cho nghe rặt tiếng chó sủa, tiếng mèo kêu, tiếng còi xe hoả, tiếng búa đập đe... Chừng ba ngày sau, mặc dầu vẫn được ăn uống đầy đủ, người đó mệt lả, nằm như chết.

Chỉ vì những tiếng động vô tổ chức làm người ta khổ sở như thế, cho nên bắt đầu từ 10 giờ đêm đài phát thanh Sàigòn đã phải nhắn nhủ bà con thính giả vặn ra-đô nhỏ bớt để khỏi làm phiền hàng xóm, mặc dù cải lương hay nhạc ngoại quốc nghe có hay thật nhưng vì người hàng xóm không khoái thì đó chính là một món điếc tai vậy. Tiếng động vô tổ chức làm cho người ta khó chịu như vậy, cho nên cách đây ít lâu có những vụ giết người vì tiếng động. Chẳng hạn như anh chàng Gérard Deux đã giết người hàng xóm chỉ vì lũ trẻ con nhà hàng xóm nghịch phá quá xá. Không phải chỉ có một vụ mà thôi, mà vào năm 1954, ông Pierre Blanchet đã bắn chết bà Blamadic, chỉ vì bà này may quần áo suốt ngày đêm không nghỉ, tiếng máy may làm cho ông Blanchet tức điên người. Vào tháng tám năm 1957, ông Marcel Quinquin giết bà Saskis chỉ vì bà này (ở cùng một từng lầu) mỗi sáng dì để rác lại khua thùng rác rổn rảng làm cho đứa con gái của ông Quinquin đang ốm nặng phải thức giấc.

VÀI CON SỐ

—Dân số Pháp ngày mỗi tăng, mặc dù phải trải qua cuộc thế chiến thứ nhì rất... tốn người. Thật thế, cách đây 100 năm, Pháp chỉ có 37.700.000 dân cư, tới năm 1901 tăng lên thành 38.450.000 dân, năm 1938 tăng thành 41.900.000... Sau trận đệ nhị thế chiến, tính tới ngày 1-1-1949, Pháp tụt xuống còn có 40.125.000 dân. Tới năm 1954 Pháp tăng lên 42.885.000 dân, năm 1960 tăng thành 45.465.000 dân và tới cuối năm 1963 vừa qua thì đã vượt qua con số 47 triệu dân.

—Dân Pháp thích sống ở miền quê hơn ở tỉnh thành, vì vậy trừ những đô thị lớn như Ba Lê, Mạc Xây là đông người, còn thì các đô thị khác — vì ít quan trọng nên dân cư vắng vẻ. Pháp có cả thảy 364 thành phố nhỏ, 119 thành phố loại trung bình. Trong số đó có 50 thành phố dân số từ 50.000 tới 100.000, 32 thành phố có trên 100.000 dân cư. Ba Lê dẫn đầu với dân số 2.800.000 người.

MÊ TÍN DỊ ĐOAN HAY LÀ KHOA HỌC THỰC SỰ?

TRƯỜNG ĐẠI-HỌC HÒA-LAN MỞ LỚP DẠY LÀM THẦY BÓI

● Sở cảnh sát nhờ thầy bói tìm giùm xác chết
★ Thầy bói tìm ra chuỗi ngọc trong ống cống...

✻ *Sưu tầm của NGUYỄN-TRƯƠNG*

TRONG những năm gần đây, các nhà khoa học trên thế giới bắt đầu mạo hiểm vào lãnh vực huyền bí nhất của cuộc sống tâm linh.

Những hiện tượng truyền giao cách cảm cùng những khả năng kỳ lạ của những người tạm gọi là thầy bói sáng, trở nên đối tượng của một môn học mới mẻ, môn Siêu-tâm-lý-học. Vì quá mới mẻ cho nên môn học này hiện vẫn còn nhiều bạn và lắm... thù. « Bọn thầy bói sáng đều là những người mắc bệnh thần kinh ». « Truyền giao cách cảm, chỉ là truyện thần bí láo khoét ». Nói trúng sự việc xảy ra ở xa, nói trúng người khác nghĩ gì,... chẳng qua là... chó ngáp phải ruồi. Đó là luận điệu của những kẻ chống đối Khoa Siêu Tâm lý học. Bên cạnh những nhà khoa học này, còn có những nhà Khoa học khác nhìn nhận rằng môn Siêu tâm lý học có đầy đủ tư cách của một môn học, như bất kỳ ngành khoa học nào khác. Trường đại học Utrecht ở Hòa-lan mang tất cả uy-tín của mình ra để bảo đảm cho môn học đó. Nhiều vị giáo sư nổi tiếng quốc tế ở đây đã thành lập một viện gọi là viện Siêu Tâm Lý Học.

Nhìn thấy xác chết cách mấy vây số

« Ngày 8 tháng 7 năm 1959 tôi nhận được báo cáo có một em thiếu nhi mười ba tuổi đi tắm ở khúc sông Rhin chảy qua miền Zuilichem bị mất tích gần như chắc chắn em bị chết trôi, tôi yêu cầu sở cứu hỏa thi hành công tác tìm xác. Không có kết quả gì.

« Hai ngày sau, theo lời khẩn khoản của cha nạn nhân là Fuykshot, tôi gọi giây nói cho thầy bói sáng tên là Croiset, lúc đó đang ở tỉnh Enschede. Tôi kể cho ông Croiset biết sự việc : một thiếu nhi chết trôi ở sông Rhin, và hiện vẫn chưa tìm thấy xác...

« Không hỏi thêm chi tiết nào khác, ông Croiset nói ngay rằng : xác em thiếu nhi nạn nhân, đang trôi ở cách một hải tiêu chừng mười thước về hướng Tây, và cách đập đá chừng bốn mươi thước về hướng Đông. Ông Croiset còn quả quyết đang nhìn thấy một con phà đang đậu ngang sông và xác nạn nhân ở về phía dưới...

Bản báo cáo của Cảnh sát viết tiếp :

« ...Đến nơi, tôi thấy con phà đã nổ máy và đang chạy, tôi đột nhiên dừng lại. Tôi vừa kịp tới, thì viên hoa tiêu chỉ cho tôi thấy cái xác chết trôi. Thực là lạ lùng, ông Croiset đã ngồi yên một chỗ mà nói đúng từng ly từng tý một, mọi việc đang xảy ra.

Trên đây là bản báo cáo của một cảnh sát viên, có ký tên hẳn hoi, gửi tới giáo sư Tenhaeff, viện trưởng viện Siêu tâm lý học của trường đại học Utrecht ở Hòa Lan.

Giáo sư Tenhaeff cho biết :

— Viện nghiên cứu những hiện tượng siêu tâm lý này được thành lập từ năm 1953. Từ đó đến nay viện vẫn hợp tác chặt chẽ với bộ tư pháp trong những công cuộc điều tra. Viện còn hợp tác với bộ Quốc gia giáo dục để nghiên cứu cặn kỹ những

(Xem tiếp trang 2)

THƠ

ƯỚC VỌNG

Em cười anh ngỡ tưởng chiêm bao
Tâm hương mây hong tóc ngọt ngào
Có phải em là Công Chúa ngủ
Trong rừng Hoa Bướm đẹp trăng sao ?

Mùa xuân về mắt tóc em hồng
Anh nhớ em nhiều... em biết không ?
Và nếu chỉ yêu sao lạ quá
Tâm hồn anh cứ thấy bâng khuâng

Anh yêu em lắm để mà yêu
Yêu lắm cho nên chả ước nhiều
Ánh mắt làn môi em cũng đủ
Cho hồn anh ấm áp bao nhiêu

Anh buồn trong khói mắt em cười
Thu thiết ngàn năm cũng thế thôi
Ước vọng giờ đây anh nhỏ bé
Như mùa thu trắng xóa mây trời

VŨ-THÀNH
(trong Hoa Đông Phương)

MỖI NGÀY MỘT TRUYỆN CHỌN LỌC

KÉN CHỌN

Truyện vui của ĐAN-PHÚC

Sau bốn tháng trời khảo-sát các nhà có con gái, tôi quyết-định giao-thiệp với ba người con gái trong một thời-gian nửa với mục-đích loại nốt hai tuyển-thủ ra ngoài vòng chiến, cố-nhiên người thứ ba sẽ là vợ tôi.

Để tiện việc kể lể, tôi xin nói từng người có tên theo thứ tự A, B, C.

Người thứ nhất là Bích. Nàng có nước da trắng mịn như trứng gà bóc, một khuôn mặt trái soan duyên-dáng nhưng thân hình quá mập. Hôm đến coi mặt Bích, tôi đang ngồi lơ-mơ ở phòng khách với bà mai thì nghe thấy những tiếng động thình thịch ở nhà trong. Tôi hỏi nhỏ bà mai :

— Cái gì thế bà, gần đây có xe hỏa chạy à ?

Bà mai cười :

— Không, cô ấy sắp ra để cậu thấy mặt đó.

Một phút sau ! Bích từ nhà trong bước ra. Tôi suýt kêu lên khi thấy nàng với thân thể đầy đà. Bích cười đầu chào tôi, đáng e lệ. Khi nàng ngồi xuống ghế salon, tôi thấy hai thành ghế như bó sát lấy hông nàng. Tuy nhiên về duyên dáng của Bích làm tôi hài lòng rất nhiều. Bởi thế, Bích được kể là người ở trong vòng kén chọn của tôi.

Người thứ hai là Hoa. Trái với Bích, Hoa có một thân hình mong manh. Nàng có nước da ngăm đen, nhưng là vẻ đen dòn ưa nhìn. Đôi mắt Hoa rất đẹp, rất sáng. Chính đôi mắt ấy đã thu hút hồn tôi ngay từ lúc trông thấy Hoa. Nếu Hoa không có chiếc miệng vô duyên với hàm răng thuộc loại bàn nạo quốc-tế thì tôi đã chọn Hoa làm vợ rồi.

Người thứ ba là Uyên. Nàng có thân hình rất cân đối, nở nang nhưng mặt không đẹp lắm. Uyên tự nhiên và vui vẻ như những người con gái Âu-Mỹ. Lần thứ hai gặp tôi, Uyên thản nhiên giơ tay cho tôi bắt. Tôi đã suýt ngất đi trước vẻ bạo dạn ấy của Uyên. Nói chuyện với Uyên, tôi ít phải giữ gìn. Những điểm đó đã cho tôi sự dễ chịu khi được gặp Uyên. Tôi quyết định xếp chung Uyên vào danh sách những tuyển thủ của cuộc kén chọn này.

Như thế ba người : Bích, Hoa và Uyên có thể coi như ngang nhau về phương diện sắc đẹp và cách nói truyện. Tôi chỉ cần thử xem người nào chung tình nhất.

Trong số những thằng bạn chơi thân với tôi, Hoạt có mã người và đẹp trai hơn cả. Tôi nhờ Hoạt tán giùm tôi lần lượt cả ba người con gái để xem ai quên tôi trước nhất để yêu Hoạt. Cố nhiên, sau đó Hoạt sẽ rút lui để cho tôi định đoạt. Đề nghị này được Hoạt nhận một cách sốt sắng. Tôi mời chàng đi đớp một trận tơi bời.

Sau một tháng kể từ ngày tôi giới thiệu Hoạt với Bích, Hoa và Uyên, tôi bắt đầu dò xét thái độ của ba người trong một tuần lễ rồi tôi bắt đầu mở cuộc thăm dò ý kiến.

Một buổi sáng, tôi lại Uyên. Nàng đón tôi vui vẻ như thường lệ. Sau vài ba câu chuyện không đầu đuôi, Uyên hỏi tôi :

— Anh này, anh Hoạt đi đâu mà sao không thấy lại đây với anh. Tôi làm bộ lơ đãng

— Hoạt ra Huế rồi, còn lâu mới về.

Nét mặt Uyên buồn hẳn lại. Tôi đã nhận ra điều ấy nhưng vờ như không biết.

Uyên lại hỏi :

— Anh Hoạt có cho anh địa chỉ ngoài ấy chứ

— Có.

Tôi rút giấy ra viết một cái địa chỉ bỏ láo rồi đưa cho Uyên. Mắt nàng sáng lên khi đón nhận mảnh giấy ấy. Sự đó làm tôi nghĩ rằng Uyên bắt đầu yêu Hoạt rồi. Tôi tạm biệt Uyên rồi lại thẳng nhà Bích.

Lần này khỏi phải để Bích nhắc đến Hoạt, tôi bịa luôn

— Anh Hoạt sắp lấy vợ rồi. Chủ nhật tới anh đi dự lễ cưới của anh Hoạt.

Sau câu nói đó, tôi nghe một tiếng « ầm » tôi trông thấy Bích nằm lăn kềnh trên nền đá hoa. Tưởng Bích bị cảm gió, tôi vội

chạy lại định nâng Bích dậy nhưng tôi nghe thấy Bích lẩm bẩm trong miệng « Anh Hoạt ơi ! Anh Hoạt ! ». Chán quá, tôi bỏ ra khỏi nhà Bích.

Tôi lại nhà Hoa. Trông thấy tôi, Hoa với vẻ mặt buồn rầu nói :

— Chúng mình không thể lấy nhau được đâu.

Tôi ngạc nhiên hỏi :

— Sao vậy Hoa ?

Lâu lắm Hoa mới trả lời :

— Tuổi anh không hợp với em. Anh cầm tinh con chuột, còn em lại cầm tinh con mèo thì lấy nhau sao được.

— Em cũng tin nhảm như thế sao ?

— Tin chứ anh. Vả lại mẹ em đâu có quen được điều đó khi mà là người luôn luôn đi xem bói.

Tôi ngồi im suy nghĩ. Hoa chạy vào nhà trong bảo lấy nước cho tôi uống.

Tôi ngồi buồn quá nên tìm một quyển truyện để xem. Vô tình, tôi đã lấy đúng quyển Nhật ký của Hoa ! Trang chữ cuối Hoa vừa viết làm tôi chú ý : « *Phải tìm cách chấm dứt với P mới được, mình yêu Hoạt mất rồi. Không biết Hoạt nghĩ gì về mình, mà sao đã một tuần lễ rồi không thấy Hoạt lại chơi...* »

Không chờ Hoa ra nữa, tôi nói vọng vào nhà trong chào Hoa rồi về thẳng.

Hôm sau, tôi tìm gặp Hoạt. Thấy tôi, Hoạt hỏi ngay :

— Thế nào mày ?

Tôi chán nản nói với bạn.

— Cả ba người con gái đều bắt đầu yêu mày. Tao xin rút lui và nhường họ cho mày.

Hoạt lắc đầu :

— Nhiệm vụ của tao xong rồi. Vả lại những người con gái kiểu ấy chẳng đáng để cho tao yêu lại chút nào. Thôi, đi đớp với tao một trận cho đỡ buồn.

Tôi theo Hoạt lại quán thịt bò bảy món.

Mấy hôm sau những thằng bạn ngổ ngáo nhất của tôi cũng phải ngạc nhiên khi thấy những dòng chữ lạ lùng đăng ở trong mục « rao vặt » của một tờ nhật báo :

« *Cần tìm một người vợ. Không cần đẹp miễn là ngoan và không có ý tưởng ngoại tình. Xin đừng ngại dù có đui, què, sứt mẻ cũng được, miễn là thành thật và chung thủy.*

Địa chỉ liên lạc : P ở số nhà... đường... »

GIA ĐÌNH LY LY

ĐỨC-KHANH

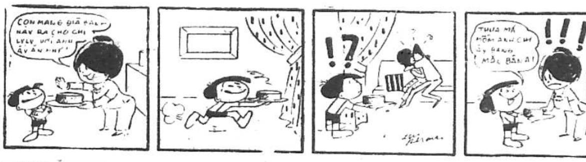

Cô gái áo vàng

SỐ 1

TIỂU THUYẾT VÕ HIỆP KỲ TÌNH **TIỀN-PHONG dịch thuật**

LỜI DỊCH GIẢ.— Cuốn « CÔ GÁI ÁO VÀNG » này là của Gia-Cát Thanh-Vân, một tiểu thuyết gia lừng danh ở Đài-Loan. So sánh với Kim-Dung truyện của Gia-Cát Thanh-Vân còn nhiều độc giả hơn.

« CÔ GÁI ÁO VÀNG » cốt truyện rất éo le, gay cấn, thế võ vô cùng kỳ lạ khủng khiếp, các cao thủ võ lâm lúc thì dùng mưu lúc thì dùng sức biến đổi luôn luôn, làm cho độc giả xem chẳng thấy chán.

Truyện « CÔ GÁI ÁO VÀNG » đã đăng trên nhật báo Đại-Hoa, một tờ báo xuất bản buổi chiều lớn nhất ở Đài-Loan và đã được hàng triệu độc giả say mê theo rõi.

HỒI THỨ NHẤT

Nơi đâu dạy thổi sáo?

MỘT thư sinh áo xanh tuổi trạc đôi mươi, anh tuấn khôn tả, thật là mày kiếm mắt sao, đang an nhàn ngồi trước cửa sổ, dưới ánh trăng, uống rượu ngâm nga. Lúc ấy, chỉ có một mình chàng, một ngọn nến, một ấm rượu, một cuốn sách, một lư hương để giết thì giờ đêm nằm cuối năm. Hoàn cảnh của chàng ta rất phong nhã, nhưng lại rất u buồn, yên tĩnh mà lại cô độc. Chàng đặt cuốn sách xuống bỏ, ít trầm vào trong lư hương rồi ngẩng mặt nhìn trăng trên trời, thở dài một tiếng rồi lẩm bẩm tự nhủ :

— Thời gian trôi chảy quá nhanh, thấm thoắt đã một năm qua. Giờ đây trên ngọn Quân Ngọc dãy núi Kỳ Liên Sơn, có lẽ tuyết đã phủ trắng xóa hết mà vẫn không biết người nọ ở đâu ?

Chàng đang suy tư, thì có một tiếng sáo rất ai oán ở đằng xa vọng tới phá tan sự tĩnh mịch đêm trăng buồn tẻ này. Vừa nghe thấy tiếng sáo đó, thư sinh áo xanh đã biến sắc mặt, trong lòng hơi kinh hãi vội lấy ngay thanh trường kiếm treo trên vách xuống.

Tiếng sáo như khóc như kể lể, chỉ vào con giây lát rồi lại yên lặng ngay. Tiếp theo đó có một giọng nói rất u uất vọng tới :

— Đêm rằm tháng chạp thật là một đêm đáng thương, Tiểu Hồng ở đâu dạy thổi sáo thế ? Cô Thanh Phong có muốn tìm Mạnh Hồng Tiểu của người không ? Sao người không tới kiếm tôi ?

Đó là giọng nói của một thiếu nữ, nhưng chàng nghe cô gái áo vàng, càng nhận thấy giọng nói của nàng ta u buồn biết bao ?

Thư sinh áo xanh tuốt kiếm khỏi bao và chỉ khẽ nhún chân một cái, đã xuyên qua cửa sổ nhảy ra bên ngoài, phi thân tới một khóm trúc ở trên sườn núi, nơi vừa có tiếng của thiếu nữ thốt ra. Khinh công của chàng lạ lùng và thân pháp đẹp vô cùng, đủ thấy chàng là người có võ công thượng thặng.

Trên tảng đá phẳng lỳ ở trong bụi trúc có một thiếu nữ áo vàng, nhan sắc tuyệt trần, tóc dài xõa xuống tận lưng tay cầm một cây Ngọc Bình tiêu, đôi mắt lim dim vô cùng tình tứ. Nàng vừa thấy Cô Thanh Phong nhảy tới đã mỉm cười hỏi :

— Phong đại ca đã biết tiểu muội tới lại còn đem theo thanh trường kiếm như vậy làm chi ? Chúng ta cách biệt hằng năm trời. Đại ca ở trên Trung Điều một mình chắc đã luyện thuần thục hai môn Tì-Ngọ thần công với Thiên Độn kiếm của lệnh sư di truyền cho rồi phải không ?

Cô Thanh Phong biết giai nhân áo vàng, tay cầm cây Ngọc Bình Tiêu đó là nàng Chân-Chân, con gái út của nàng Băng Thiên Hiệu, biệt hiệu Phiên Thiên Quái Tú bang chủ Tam Nguyên Bang, một bang phái rất có thanh thế trong võ lâm. Xưa nay nàng rất ưa thích mặc áo vàng ... mới đặt cho nàng một biệt hiệu là Hoàng Sam Hồng Tuyến hay là Cô Gái Áo Vàng. Lúc ấy Thanh Phong tay vẫn cầm thanh trường kiếm, nghe thấy Băng Chân Chân trách mình đem theo võ khí như vậy thì xấu hổ vô cùng, mặt đỏ bừng, vội cầm kiếm vào trong bao và đáp :

— Băng cô nương...

Chàng vừa nói được ba chữ đó, thì cô gái áo vàng đã ngắt lời chàng, thần sắc của nàng rất u oán và vẻ mặt rầu rĩ như muốn khóc. Nàng cứ nhìn thẳng vào mặt chàng và hỏi :

— Phong đại ca ! Tại sao đại ca đối với tiểu muội cứ có vẻ hững hờ như là người xa lạ thế ? Cứ mở mồm ra là gọi tiểu muội là Băng cô nương, sao không gọi tiểu muội là Chân Chân, hay là Chân muội có hơn không ?

Hình như Thanh Phong biết đối phương thế nào cũng giở cái trò ấy ra rồi, nên chàng hơi chau mày lại và bất đắc dĩ đổi giọng, hỏi cô gái Áo Vàng :

— Chân Chân có biết Mạnh Hồng Tiểu bây giờ ở đâu không ?

Thấy chàng đã đổi giọng gọi mình là Chân Chân rồi, nàng nọ tỏ vẻ hớn hở và nhếch mép cười một tiếng, nhưng lại cau mày nhìn thẳng vào mặt Thanh Phong hỏi luôn :

— Phong đại ca hãy nói cho em biết trước tại sao đại ca cứ nhớ nhung chị Hồng Tiểu như thế ?

Thanh Phong biết trước nàng cũng hỏi như vậy, nhưng vì chưa nghĩ ra được câu trả lời, nên chàng cứ lúng túng mà không sao trả lời được câu hỏi đó.

Chân Chân lại u-oán hỏi tiếp :

— Phong đại ca, tiểu muội có điều gì không bằng được chị Hồng Tiểu ? Chẳng lẽ một của tiểu muội không bằng một của chị ấy chăng ? Hay là tiếng sáo của tiểu muội không hay bằng chị ta ?

Sao Thanh Phong biết cô gái áo vàng Băng Chân Chân đây, không thua kém người yêu của mình là Tỳ Thanh Ngọc Nữ Mạnh Hồng Tiểu, bất cứ một điểm nào kể cả phong độ, dung nhan, võ công cùng tình tình, nên chàng thở dài một tiếng rồi đáp :

— Băng Cô Nương...

Chân Chân lại cau mày lại có vẻ hờn giận nói tiếp :

— Sao đại ca gọi tiểu muội bằng những lời khó nghe như vậy ? Phong đại ca, nếu đại ca còn gọi tiểu muội là Băng cô nương như thế nữa, thì tiểu muội sẽ bỏ đi liền và tiểu muội cự tuyệt không nói cho đại ca hay những tin tức quan trọng của chị Hồng Tiểu nữa.

Thanh Phong nhìn thẳng vào mặt cô gái áo vàng, người vẫn thường theo đuổi mình hoài, khẽ thở dài lắc đầu và đáp :

— Chân Chân, hiền muội không có một điểm nào là thua Mạnh Hồng Tiểu, nhưng vì tôi quen biết nàng trước hiền muội nửa năm đã thôi...

Lúc này, Chân Chân đang suýt khóc, bỗng nghe thấy Thanh Phong nói như vậy, trong lòng mới an tâm, hai mắt đang đẫm lệ bỗng phì cười hỏi :

— Phong đại ca ! Có phải đại ca nói nếu quen biết tiểu muội trước thì đại ca cũng tử tế với tiểu muội như chị Hồng Tiểu đấy không ?

Thanh Phong thấy thái độ ngây thơ của Chân Chân như vậy trông cũng đáng thương và đáng yêu, liền gật đầu lia lịa. Chân Chân thấy vậy chỉ hơi xoay người một cái, để nhìn Thanh Phong mỉm cười và nói :

(Còn tiếp)

SỐ 1 *Phóng sự của HOÀNG-ANH-TUẤN*

MỞ ĐẦU

Saigon đầu tháng 4-64.

Em,

Em viết thư cho anh hay là em hiện đang « mắc bẫy » vào một chuyện yêu đương lầm cẩm, em muốn biết ý kiến của anh về chuyện này — dù là những ý kiến thật tếu, thật loạn.

Anh em mình đã lâu không gặp nhau nên anh có cảm tưởng với lá thư dài sáu trang giấy học trò, em đã rào trước đón sau rất nhiều, nhiều đoạn thư rất sáo, để gồm lại em « báo động » là em yêu Lan kinh khủng. Lan là một ca sĩ phòng trà, khá xinh, có nhiều « suých se », Vì vậy, em bị đầy vào cái thế phải ghen thường trực, ghen một cách chân thành, ghen đến tức... hộc máu — như em viết — Em vẫn kể anh : Nên tiếp tục yêu nghĩa là khốn đốn vì ghen, phờ người vì lo mất người yêu — từng giờ, giờ, từng phút — hay nên thanh toán một lần cho xong, để dị « ăn mày của khác » cho nhẹ mình, nhẹ mày.

Mùa thi sắp tới, em đang bấn lên vì cô ca sĩ bé nhỏ đó, anh tin chắc nếu em nổi máu anh hùng, vì một sự lộn ruột nào đó mà lên cây tự ái, đầy người yêu vào dĩ vãng thì em rất có hy vọng đẹp... vỏ chuối. Điều này không nên, em ạ. Cho đến nay, bằng cấp vẫn là những thứ bùa để trợ thiên hạ.

Những thứ bùa đó rất cần thiết cho những hạng bất tài và những hạng người có tài vặt, nhưng không tuyệt thực được lâu.

Ngoài ra, anh thử đóng vai mô phạm, đạo đức giả để khuyên em điều này : Thằng đàn ông mà làm hỏng việc vì một con đàn bà thì chuế lắm ! Thú thực, anh khuyên em như vậy, nhưng chính anh lại chuyên môn bị chuế.

Gỡ lại, anh vẫn chưa có ý kiến gì về việc của Lan và em. Đúng hơn, cái chất tếu và cái chất yêu đẹp trong anh không cho phép anh dứt khoát trả lời em nên tiến hay nên lui.

Ngoài ra, anh còn một điều thắc mắc. Chưa biết số điều này, anh khó lòng làm nổi tên quân sự quạt mo cho em. Anh gần gũi rất nhiều ca sĩ, anh quan niệm hầu hết những ca sĩ đều điên hay ít ra cũng mất thăng bằng cân não. Bởi vậy, rất có thể, em không có quyền nói đến chuyện cho Lan « de » vì biết đâu, chính em đang ở trong tình trạng bị Lan cho đi... nghỉ phép ?

Chung quy, anh cho rằng trường hợp của em nói riêng và những trường hợp yêu ca sĩ nói chung đều rất phức tạp, không thể căn cứ trên trường hợp này để tìm hiểu, giải quyết trường hợp khác. Yêu ca sĩ có rất nhiều khía cạnh lạ, từ hài hước đến thê thảm. Anh đã chứng kiến nhiều cảnh huống, nghe nhiều lần tâm sự, đọc nhiều trang nhật ký mà trong đó vai trò chủ động là ca sĩ.

Để trả lời thư em và để trả lời nhiều người đang yêu ca sĩ, đang ghen tức, bực bội vì người yêu ca sĩ, đang muốn hét lên : « Không thể nào hiểu nổi bọn ca sĩ », anh góp nhặt, lục lọi trong trí nhớ để viết thiên phóng sự này.

Em ạ. Nếu thiên phóng sự em sắp đọc đây chỉ là phù phiếm, nhảm nhí, vô bổ thì anh, người viết nó, đành bé tí lại, múa may rối rít để làm hề mua vui cho thiên hạ. Vào lúc con người phải dấn mình sống trong khó khăn, rất thèm nghịch tinh, thèm phá phách, thèm tếu, anh có quyền làm thằng hề không em ?

Anh
TUẤN

1
TRƯỜNG HỢP CỦA NGỌC

Nhìn Ngọc hát là một sự rùng rợn tuy giọng hát của Ngọc chưa thể liệt vào hạng ly kỳ. Ngọc hát và múa cùng một lúc, mềm mại và mượt như con rắn. Ngọc không đẹp, nhưng rất hóm với chất hấp dẫn nghiêng nhiều về tội lỗi. Sự táo bạo của Ngọc làm tôi chú ý, hồi đó tôi giữ mục giới thiệu ca sĩ cho một tuần báo, tôi thích làm quen và nói tới những ca sĩ hạng B,C. chưa được cây bút nào nâng đỡ. Nhìn Ngọc, tôi nghĩ ngay đến một bài báo bốc thật khéo, khen chê lẫn lộn, nhưng làm độc giả phải có cảm tình ngay với Ngọc.

Cô ca sĩ bé nhỏ, một đánh đá, huých khuỷu tay vào mạng mỡ tôi. Tôi quay nhìn liền nhận ngay một cái nguýt chín mươi độ :

— Này, cho anh hay, con bé ấy cao bồi lắm cơ đấy ! Hôm qua, có thằng « lố tay » đụng vào đùi nó, liền bị nó trả lễ hai cái gót giày cao gót vào đầu !

Tôi lắm tàng :

— Thằng đó hình như không phải là anh !

— Cứ tưởng...Nghèo mà ham ! Anh có giỏi thì trổ ngón đánh pi-a-nô xem con bé nó có quại cho không ?

Nàng nhún vai, biểu luôn. Tôi định dỉ lại cho nàng biết ghen là xấu, nhưng tôi câm vì tự xét cái thế của mình nghèo mà đá — không có quyền nói như vậy.

Ngồi một mình, tôi bắt đầu nghĩ đến một câu chuyện phịa về cuộc đời của ca sĩ Ngọc. Nếu Ngọc xuất thân là một em ghính nước hay bưng phở thì tôi cũng dám cả gan dám trình bày bằng giấy trắng mực đen em là một nữ sinh một trường tư thục nọ, không hề có trong danh sách những trường tư thục trên khắp lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa. Người ta thích nữ sinh thì mình cứ phịa ra như thế đã, sao đâu ? Hình như đã có lần, tôi uống thuốc liều, gán cho một ca sĩ cái mác nữ sinh trung học Hồ xuân Hương, rất lạ, không có một bức thư phản đối nào gửi đến tòa soạn cả !

(Còn tiếp)

Đời hoa trước gió

SỐ 1

TIỂU THUYẾT TÂM LÝ, TÌNH CẢM
của DƯƠNG-HÀ

CHƯƠNG I
TẤN THẢM KỊCH MỞ MÀN

Thủy-Nga rời khỏi phòng mạch bác-sĩ Tài với một sự xúc động mãnh liệt. Nàng nhắm nghiền hai mắt lại trong giây phút, quên hẳn sự hoạt động của phố phường đông đúc. Những con đường của Saigon vẫn rộn ràng xe cộ.

Những lời nói của bác-sĩ như con vàng vẳng bên tai nàng :

— Vài tháng nữa... bà sẽ được diễm phúc làm bà mẹ hiền !

Thủy-Nga mở bừng mắt và một nụ cười tươi tắn nở trên môi nàng. Niềm sung sướng dâng tràn ngập lòng nàng.

Giấc mơ đẹp đẽ nhứt của cuộc đời, Thủy-Nga đã thực hiện được. Đã bao năm rồi, nàng cầu xin Trời Phật ban cho nàng một đứa con. Đứa bé sẽ là sợi dây ràng buộc Thủy-Nga và chồng nàng chặt chẽ hơn. Chắc chắn khi hay tin này, Hải, chồng nàng,—sẽ sung sướng lắm.

Thủy-Nga mơ màng tưởng tượng đến khung cảnh thần tiên khi đứa bé sơ sanh mở mắt chào đời. Nàng nghĩ tới việc may cắt quần áo và tã lót cho con. Nàng sẽ cùng Hải chọn mua một cái nôi thật đẹp. Nàng sẽ sắp đặt bao nhiêu thứ từ nay đến ngày kho tàng quý báu nhất của đời nàng xuất hiện.

Thủy-Nga bỗng dưng rùng mình. Một ý nghĩ lạ lùng vừa thoáng qua trí óc nàng. Nàng khẽ lẩm bẩm.

— Khi đứa bé ra đời liệu ta có bớt thương yêu chồng ta chăng ?

Nàng lắc đầu lia lịa như xua đuổi một ám ảnh ghê rợn :

— Không đâu ! Ta hiểu rõ con tim ta... Nó rộng bao la, dù chỗ cho chồng và con..., hai kẻ thân yêu nhất của đời ta.

Thủy Nga sực nhớ ra tự nãy giờ nàng vẫn còn đứng trước cửa phòng mạch bác sĩ Tài. Nàng vơ vẩn mỉm cười và rảo bước ra đường.

Mãi mừng rỡ, nàng quên mất thực tại. Nàng còn phải xếp đặt việc làm trong ngày nay.

Hôm nay, sau khi dùng cơm trưa xong, Thủy Nga rời khỏi biệt thự thơ mộng « Ân Ái », Nàng xin phép chồng đi Mỹ Tho thăm một người bà con sáng mai mới về. Hải chấp thuận ngay. Thủy Nga giấu không cho chồng biết là nàng đi bác sĩ. Nhiều tuần nay, nàng cảm thấy trong người có nhiều triệu chứng lạ. Nàng nghi ngờ đã có thai nhưng không dám quả quyết cho lắm.

Và bây giờ, sau khi đã biết chắc là mình mang thai, Thủy-Nga thay đổi hẳn chương trình. Nàng bỏ dự tính đi Mỹ Tho. Nàng sẽ ghé thăm vài người bạn học cũ. Độ khoảng tám giờ tối, Nàng sẽ về nhà. Nàng sẽ giành cho chồng một sự ngạc nhiên thích thú.

Thủy-Nga mỉm cười, nghĩ thầm :

— « Con trai ta... hoặc con gái ta... sẽ hãnh diện được có một người mẹ đẹp đẽ và hiền lành. »

Thủy-Nga đến đường Lê-Lợi thăm một người bạn gái thân nhứt hồi còn đi học. Nàng dùng cơm chiều ở nhà bạn. Vì bạn cầm giữ mãi, đến gần chín giờ Thủy-Nga mới từ giã bạn ra về được. Nàng gọi tắc xi về biệt thự. Nhưng đến gần nhà, Thủy-Nga xuống xe và đi bộ chậm rãi về nhà. Nàng nghĩ chắc Hải sẽ ngạc nhiên ghê lắm. Thế nào Hải cũng đinh ninh giờ này nàng đang ở nhà người bà con tại tỉnh lỵ Mỹ-Tho. Nàng tưởng đến sự ngạc nhiên của chồng lúc gặp mặt nàng và thích thú cười thầm.

— Chàng sẽ ngạc nhiên hơn nữa khi ta cho chàng biết là mình đã đi khám bác-sĩ và bảo đã mang thai.

Chắc chắn Hải sẽ sung sướng lắm kinh ngạc.

Thủy Nga hồi nhớ lại quá khứ. Nàng nhớ lại trường hợp đặc biệt run rủi nàng kết hôn với Hải.

Hạnh phúc lớn lao mà nàng hưởng được trọn vẹn ngày nay, nàng đã phải mua với một giá rất đắt.

Thủy Nga mồ côi cha lẫn mẹ. Nàng nhờ một người chú giả nuôi nấng. Sau khi thi ra trường, nàng xin được ngay việc làm đủ nuôi sống, trong khi người anh ruột của nàng phải đi xa xứ để kiếm ăn. Thủy Nga dạy dương cầm cho mấy đứa trẻ con nhà giàu. Nhờ cái nghề dạy đàn này, Thủy Nga mới bước chân vào gia đình Hải.

Em gái Hải là học trò của Thủy-Nga. Ban đầu, Thủy-Nga chẳng chút chú ý đến những cảm tình đặc biệt mà Hải dành riêng cho nàng. Nhưng, càng ngày, Hải càng để lộ rõ ràng tình cảm của chàng cho nàng thấy.

Chẳng mấy chốc, Hải và Thủy-Nga yêu nhau tha thiết. Nhưng cha mẹ Hải là trở ngại gay go nhứt của hai người. Ông bà chống đối rõ rệt mối tình giữa Hải và Thủy Nga. Ông bà muốn cho con trai đi xa hơn nữa.

Tranh đấu, nài nỉ, khóc lóc..., tất cả đều vô ích.

Hải và Thủy-Nga bị dồn vào thế bí. Họ quá yêu nhau nên không thể xa nhau, dù gặp phải bất cứ trở lực nào. Cuối cùng, đôi tình nhân đưa nhau rời khỏi nhà Hải để đi xây hạnh phúc riêng cho đời họ.

Hải có chút ít của cải riêng. Chàng đưa Thủy Nga đi Đà lạt hưởng những ngày say mơ tình nồng đậm.

Hai tháng sau ngày rời bỏ gia đình, cha mẹ Hải gọi con trai về. Ông bà bằng lòng cho Hải cưới Thủy-Nga. Trước chuyện đã rồi, và nhất là sợ sự xấu hổ bùng nổ, cha mẹ Hải đành đầu hàng trước tâm tình thiết tha của đôi trẻ. Ông bà cho con trai luôn tòa biệt thự xinh xắn « Ân Ái » để họ làm tổ uyên ương.

(Còn tiếp)

VẪN CÒN TỤC LỆ MAN RỢ...

(Tiếp theo trang 2)

ra đều là công dân của thánh địa La Mecque, bị bắt đưa sang Mỹ Châu vào thế kỷ trước.

Để huyền hoặc, họ hướng về quê hương. Wali lập ra thần hội Vaudou với những chức sắc và giáo điều thật nghiêm khắc. Wali nhận là sứ giả của La Mecque đến đây để cứu vớt linh hồn họ. Để được vậy, Wali phục hồi lại tục lệ giết người tế thần.

Vì tư tưởng quái đản đó cho nên ngày 21 tháng 11 năm 1932 tại một căn buồng tối tăm ở đường Dubois trong thành phố Detroit, bọn người da đen trong thần hội Vaudou thiết lập một bàn thờ với những bức tượng và tranh ảnh cổ quái, rùng rợn. Hôm ấy John Smith được cái vinh dự hy sinh trước bàn thờ để tế thần Vaudou.

Trong bầu không khí ma quái, điên dại khó tả ấy, John Smith và tất cả bọn người có mặt, hình như mất hết cả lương tri. Bản năng man dại của loài người vùng trỗi dậy thôi thúc họ múa những điệu bộ cuồng loạn, theo nhịp hát phù chú thần linh. Hình ảnh máu đỏ, hình ảnh một con thú người dãy chết như thôi miên họ. Đến giờ phút linh thiêng, John Smith thản nhiên bước lên « bàn mổ ». Rồi mọi người yên lặng, để cho Wali khai đao...

Đây không phải là vụ tế thần Vaudou bằng máu người đầu tiên, mà chỉ là vụ đầu tiên mà cảnh sát Detroit khám phá ra được. Rồi từ đó, nhà cầm quyền mở một chiến dịch ráo riết để tiễu trừ tục lệ tàn bạo của nhóm người da đen. Cho mãi đến năm 1937, báo chí còn đăng tin máy thám tử vừa kịp tới phá cửa để cứu sống hai mẹ con Verlene bị chồng toan hạ sát trước bàn thờ thần Vaudou để rửa sạch tội lỗi cho cả đoàn thể.

Giết người để làm mềm lòng thần linh

Nghiên cứu về những vụ giết người để tế cúng thần linh còn diễn ra trong thế giới văn minh ngày nay, người ta đi đến kết luận rằng : sở dĩ những nhóm người như nhóm da đen ở Detroit đã bày ra trò tế lễ man rợ đó là vì họ bị ám ảnh bởi một mặc cảm tội lỗi mơ hồ nhưng duy nhứt. Họ tin rằng : Khi đem mạng người ra hy sinh trước bàn thờ, thần linh sẽ mủi lòng cứu những thống khổ của họ sẽ tha thứ cứu vớt và phù hộ cho họ.

Người đàn bà giết con để chuộc tội cả giòng họ

NHỮNG cảnh hy sinh mạng sống của kẻ khác để chuộc tội cho mình còn diễn ra cả trong khung cảnh của cá nhân.

Vào đầu năm 1929, ở Nữu Ước, tại gian bếp một căn nhà, một thiếu phụ da đen phủ phục cầu nguyện mấy tiếng đồng hồ liền. Vì lời cầu nguyện ấy là một hành động thông thường, nên không ai chú ý. Nhưng khi ngẩng đầu dậy, thiếu phụ liền gọi đứa con nhỏ lại gần, khoác lên người nó tấm áo đẹp nhất. Rồi nàng..., chọc cả nó một dao đâm thẳng vào giữa tim đứa bé. Hàng xóm nghe tiếng rú vội ập tới. Với đôi mắt xuất thần như đang sống ở một thế giới huyền ảo nào khác, thiếu phụ nói bằng một giọng đầy tin tưởng :

— Tôi giết con tôi để rửa sạch tội lỗi của cả một giòng họ trọn mấy đời phạm tội.

Lạ lùng hơn nữa, là mọi người nghe thiếu phụ giảng chư thế ... cũng tin thật và yên lặng ra về.

(Còn tiếp)

T tiếp theo trang 1

luôn đội xếp vào, khiến cho bên trong không kịp chuẩn bị gì cả. Và trong lúc cuống cuồng mạnh ai người nấy thoát.

— Thế tại sao bị tì ?

Hắn vênh cái mặt lên :

— Rải truyền đơn. Bọn Mật vụ, bọn « cớm cọc, cớm trùng » bắt thằng Cửu Sừng này về tội rải truyền đơn chống chính phủ đó.

Cô gái giang hồ lườm Cửu Sừng một phát. Nàng rướn người lên để kéo cái giây thung quần, rồi mồm thì nói :

— Anh mà cũng làm chính trị ? Có chó nó cũng chả tin được !

— Chỉ là một sự bất đắc dĩ. Nhưng mà cưng ơi, ở cõi đời này có nhiều cái bất ngờ không thể tưởng tượng được. Anh bị chúng nó giam cầm bắt bớ, tra tấn dã man : đổ nước mắm vào mũi, rồi cho đi tàu bay, tàu ngầm, tàu điện. Thoạt đầu anh oán chúng nó ghê lắm, anh căm thù chúng nó không thể tả được, nhưng tới bây giờ, trong những ngày gần đây, anh cảm thấy lại cần phải biết ơn chúng nó vô cùng.

Cô gái không hiểu gì. Ngớ người ra.

Lúc này, nàng vẫn nằm yên trên giường, và thân hình nàng chỉ còn được che đậy bằng bộ đồ của bà E. Và sau khi nghe lời con rắn xui khôn xui dại ăn phải quả táo cấm. Nàng vươn vai, ngáp một phát sái quai hàm và giục Cửu Sừng

— Đi thì đi đi ! Buồn ngủ thấy mồ !

Cửu Sừng vẫn quay mặt nhìn ra chỗ khác và trả lời :

— Chả đi đâu hết.

Con bé ức tướn lắm. Nàng ức là vì lẽ Cửu Sừng không nhìn ngắm nàng. Làm cái nghề bán ái tình từ hai năm nay, chưa bao giờ có người khách nào lại thờ ơ lãnh đạm sau khi nàng đã làm cái lễ trụt quần trụt áo. Vậy mà cái thằng khốn nạn này, ẩm ớ Hội Tề mán rừng này lại không thèm ngo nghiêng gì đến nàng cả. Nàng giục nó đi để sau đó còn ngủ một phát, chiều còn đi công chuyện thì nó lại ỡm ờ nói rằng : «Chả đi đâu hết !» Hừm ! Thiệt là lạ !

Số là lúc bấy giờ, sau khi nghe cô gái nhắc đến cái vụ bị đi tì, Cửu Sừng thốt nghĩ đến một chuyện mà hắn cho rằng có lẽ cũng là một điều hay cho hắn. Như câu chuyện Tái ông thất mã vậy.

Chuyện xảy ra cách đây lối một hai tháng. Thủ đô Sài-gòn đang bị căng thẳng vì những vụ lộn xộn. Nay có cuộc biểu tình, mai có một vụ tự thiêu, rồi pơ-lát-tích nổ, truyền đơn rải. Lung tung xòe !

Hôm ấy theo như thường lệ, Cửu Sừng được một ông chủ hiệu xuất bản giao cho một mớ truyền đơn quay rô nê ô để quảng cáo cho việc phát hành một cuốn sách mới in xong.

(Còn tiếp)

Đ tiếp theo trang 1

Xét thấy có những liên hệ mật thiết giữa Sĩ và Dư nên ông dự thẩm Lê-văn Hy đã đánh điện vào Sàigòn yêu cầu Viện Chưởng lý tòa án Cách Mạng cho dẫn giải can phạm Lê văn Dư ra Huế để đối chất với Đặng Sĩ cho sớm kết thúc hồ sơ. Dường như can phạm này đã được đưa ra Huế bằng máy bay rồi.

A tiếp theo trang 1

Những con đường để chúng ta tiến tới tự do dân chủ thật sự còn nhiều trở lực, con đường đưa đất nước tới thống nhất hòa bình vĩnh cửu còn lắm chông gai, và do đó những kẻ cầm bút để phục vụ quý bạn nhất định là chưa hết gian nan — nhất là đối với những kẻ cầm bút mà tài sản trong tay không phải là tiền bạc để tự tạo lấy tờ báo của chính mình mà chỉ là một tinh thần yêu nghề và một tấm lòng tận tụy với bạn đọc

Dầu sao, thiển nghĩ rằng phương tiện không làm nên mục đích và người viết báo dù đặt mình vào tình thế nào vẫn có thể cố gắng thi hành được thiên chức của mình ấy mới là điều đáng quý ; và lại thiển nghĩ rằng cái vốn quý nhất của người làm báo chính là sự tín nhiệm của bạn đọc, cho nên hôm nay được tái ngộ cùng quý bạn trên nhật báo **Chính Luận** *chúng tôi xin thân ái gửi tới quý bạn lời chân thành cảm tạ. Chúng tôi cũng xin long trọng thưa rằng*

Nhật báo Chính-Luận với sự cộng tác biên tập của nhóm viết báo chuyên nghiệp chúng tôi, bắt đầu từ hôm nay, là tờ báo của quý bạn, là tiếng nói của quý bạn.

Là những người viết báo—kẻ cả báo không công khai—tự nguyện đem trọn khả năng phục vụ độc giả tranh thủ **Tự Do Dân Chủ** *để* **Thống Nhất Hòa Bình**, *chúng tôi quả quyết rằng trở lực nào cũng không thể làm sờn ý chí của chúng ta.*

Bộ Biên Tập

Chính Luận

Ngày Chủ Nhựt 5-4-1964

H xem tiếp trang 4

chính quyền — cũng ăn vào vốn nốt.

Đa số đồng bào thấy rằng nhà Ngô đã đổ rồi—đổ thật và chắc chắn không ngóc dậy được nữa—thì yên trí thế là xong, từ rày ai lầm gì mặc ai.

Có một số trong những thanh niên, sinh viên, học sinh, trước đây mấy tháng góp vốn cho Cáchmạng bằng cách xông ra trước mũi súng tàn bạo mà trương biểu ngữ rải truyền đơn, nay dùng cái vốn hăng hái ấy đi biểu tình hò hét ủng hộ cá nhân này đả đảo cá nhân nọ.

Một vài chiến sĩ quốc gia trước đây bị lùng bắt quá giặc cướp, phải lánh vào chùa chiền hẻo lánh, ăn mặc nâu sồng để che mắt chó săn đặng để bề hoạt động : Nay chế độ tàn bạo sụp đổ rồi, lầm tưởng rằng bộ đồ nâu sồng là dấu hiệu Cách mạng duy nhất nên cố giữ nguyên đồ nâu sồng mà đi thăm bà con, mà đi họp... chính trị.

Có phần tử Cách Mạng kỳ cựu thấy Cách Mạng chỉ thất bại liên hồi trong suốt chín năm qua nay thấy mục tiêu đấu tranh trước mắt không còn và vận hội Cách mạng đưa tới những vai trò lãnh đạo mới bèn vội vàng công khai lên án khai trừ cả đoàn thể của mình lẫn các đoàn thể bạn.

Có những phần tử tưởng cách mạng thế là xong, vội thu vén một số đàn em, tự phong là lãnh tụ ngó hầu dòm ngó một ghế chính quyền. Nhiều đoàn thể vốn dĩ đã chia năm xẻ bảy, nay thấy cờ sắp đến tay càng ly tán, vụn nát đưa tới tình trạng lạm phát lãnh tụ mà khan hiếm cán bộ và quần chúng động viên, nói gì tới cái thế liên minh đặng nọ với đảng kia để tạo ra một lực lượng.

Nói tóm lại thì cái vốn Cách mạnh chỉ có chừng nhưng người vun quén đã hiếm mà người đòi ăn phần thì quá nhiều—nhất là những kẻ chẳng đóng góp gì thường đòi ăn phần lớn.

Cách mạnh do đó mà... hụt hơi !

Thu vén kịp chăng

Trước tình thế «Cách Mạnh ăn dần vào vốn» một số Tướng Lãnh khác dùng xe tăng thiết giáp bố trí một cuộc chỉnh lý và đã đoạt được quyền chủ động.

Từ ngày chỉnh lý, guồng máy Nhà Nước thay đổi hoàn toàn, từng trên tầng dưới không còn tách biệt hoàn toàn mà quy về một mối : Người ra lệnh giữ luôn cả quyền thi hành. Và chút ngáng trở duy nhứt nằm bên cạnh cũng có thể bị phế bỏ, đó là ý định giải tán tổ chức gọi là Hội Đồng Nhân Sĩ.

Vấn đề vẫn còn y nguyên và còn thêm gai góc.

Muốn chuyển từ độc tài tới dân chủ, thế tất phải có một thời gian chuẩn bị. Nhưng làm thế nào để chẳng những giữ nguyên được mà còn tăng thêm hiệu năng so với thời trước đặng đối phó và giải quyết các vấn đề mỗi ngày mỗi trở nên hiểm hóc ?

Chế độ cũ áp dụng độc tài để thêm hiệu năng, cốt cho «được việc». Chế độ mới — theo nguyên tắc — chẳng những đã không được phép độc tài mà còn phải tiếp tục Cách Mạnh. Vì vậy Chính phủ hiện tại—ra đời sau cuộc chỉnh lý—tự mệnh danh là Chính phủ Cách mệnh.

Nhưng thử hỏi : Làm Cách mệnh thì được gì ? Và mất gì ? Để tiếp tục Cách mệnh chỉ cần chừng ấy vốn hay còn cần thêm nữa ? Nếu cần lấy ở đâu ra ?

Nói về vấn đề « được gì » thì chỉ mới có một số người được một số ghế trong chính quyền. Ngoài ra, dân chúng chưa biết mình đã được gì.

Hỏi « mất gì » thì trên thực tế chỉ mới có quần chúng phải chịu một số hy sinh và ít chục người mù quáng trung thành với chế độ cũ phải chịu mất một số quyền lợi. Ngoài ra chưa ai phải trả giá cho Cách Mệnh.

Vốn Cách mạnh đã chẳng có nhiều lại đã bị phung phí nên chẳng còn bao nhiêu mà công việc thì còn nhiều. Vì vậy vấn đề đặt ra không phải chỉ là thu vén vốn cũ mà là tạo thêm vốn mới.

Gọi thêm vốn mới

Đặt ra vấn đề gọi thêm vốn mới để tiếp tục Cách mạng, trước hết phải trả lời thanh thỏa mấy câu hỏi có thể được đặt ra :

— Bây giờ góp như thế nào, những ai phải góp nặng ? Và những ai được góp nhẹ ?

— Ai quản trị số vốn ấy ? Lấy gì bảo đảm ? Sẽ chia lời ra sao ?

Giải đáp những câu hỏi trên là nhiệm vụ của các nhà lãnh đạo. Trong những trường hợp bình thường, quần chúng thường tự cho mình cái quyền được chờ xem. Bởi vì quần chúng chỉ đòi đào ý kiến, mạnh mẽ sáng kiến trong những tình thế bất thường, khi do chính họ giữ vai trò dẫn đầu. Phong trào quần chúng lúc nào cũng như ngọn triều dâng lên, các người lãnh đạo như người cỡi thuyền trên ngọn sóng, sóng có thể đưa thuyền lướt tới mà sóng cũng có thể nhận chìm thuyền.

Dầu sao cũng có thể nói trước được rằng để góp vốn chỉ có hai thể thức : Một là thể thức hợp tác thành một cộng đồng và, hai là chế độ « ai thầu ». Nhưng hiện nay chế độ «cai thầu chính trị» đã bị dân chúng ghê tởm lắm rồi. Như vậy chỉ còn công thức thứ nhất : cùng hợp tác, cùng ăn chia.

Nói tóm lại, để tiếp tục cách mạng, cần đặt vấn đề gọi thêm vốn mới.

Bộ máy Nhà Nước nếu không tạo nổi vốn mới thì không thể nào ra khỏi cái vòng lẩn quẩn là : muốn có hiệu năng nhưng lại không muốn để dân góp vốn vì sợ phải chia lời chođân. Còn như nói rằng Nhà Nước hiện vẫn trường vốn vì vẫn đang nắm trọn lực lượng Quân Đội, lực lượng Công an và tất cả guồng máy cai trị thì đó lại là một vấn đề khác không ăn nhằm gì tới Cách Mạng.

Ngược lại về phía nhân dân thì phải nhận rằng Cách mạng đã hụt hơi và dân chúng nếu không tìm cách được góp thêm vốn, tìm cách dòm ngó vào việc dùng vốn thì vốn cũ ăn mãi tất cạn và sự việc sẽ lại phải bắt đầu.

C tiếp theo trang 1

muốn lãnh đạo một cuộc cách mạng dân chủ, thì chúng tôi yêu cầu phải soát xét lại các sự việc từ 6 tháng qua, để điều chỉnh tình trạng trước khi quá muộn.

Gạt bỏ mọi khía cạnh cá nhân hay bè phái để chỉ khách quan theo giõi sự tiến triển từ 6 tháng nay, ta có cảm tưởng hình như «con thuyền dân chủ» của ta đã đi lạc hướng.

Điểm thắng lợi căn bản sau cuộc đảo chính ngày 1-11-63 là «thế chân vạc» trong Chính quyền Cách Mạng, giữa Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng, Chính Phủ Lâm Thời và Hội Đồng Nhân Sĩ. Cái thế chân vạc mới phôi thai ấy có nhiên còn khập khiễng bởi vì người chưa đặt đúng chỗ và các vai trò chưa được phân định rõ ràng. Nhưng mặc dù các khuyết điểm, ít nhất bộ máy công quyền cũng đã bắt đầu có một hình thức dân chủ, đời sống hoạt động của quốc gia đã bắt đầu theo một lề lối dân chủ và, quan trọng hơn hết, người dân sau bao năm chán nản hoài nghi đã bắt đầu công nhận tinh thần dân chủ ở các nhà cầm quyền, bắt đầu tin tưởng ở tương lai và sốt sắng tham gia tranh đấu.

Gạt bỏ mọi khía cạnh cá nhân hay bè phái để chỉ khách quan nhìn vào cơ cấu của chính quyền hiện tại, ta thấy các nhược điểm sau đây có thể làm cho « con thuyền cách mạng dân chủ » của ta liệt máy !

Điểm thứ nhất :

Cái thế chân vạc không còn

Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng và Chánh Phủ ngày nay đã tuy một mà hai, tuy hai mà một. Hội Đồng Nhân Sĩ chỉ còn là một đứa con rơi, chưa biết nên đem trôi sông hay là bóp cổ. Như vậy thì còn ai để tạm đóng vai trò đại diện cho dân, và lấy gì để bảo đảm một tối thiểu phân quyền trong bước đầu dân chủ ?

Điểm thứ hai :

Hiến ước bị vi phạm

Chủ Tịch Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng, đáng lẽ đương nhiên tạm thời giữ vai Quốc Trưởng, lại đảm nhiệm vai trò Thủ Tướng. Vai trò Quốc Trưởng, vào tay một cố vấn của Hội Đồng, sẽ là vai trò gì, nếu không phải chỉ là một vai trò trang trí. Hiến Ước bị coi khinh như vậy, lấy gì để chứng minh tinh thần dân chủ ở các nhà cầm quyền ? Và làm sao cho dân chúng khỏi hoang mang, khi các nhà cầm quyền nói một đường, làm một nẻo ?

Điểm thứ ba :

Không có một phương thức hợp pháp để đổi thay Chính - Phủ

Trong khoảng thời gian 6 tháng, ta đã thấy thay đổi hai lần, một lần đảo chính, một lần chỉnh lý bằng xe tăng. Dù có là cần thiết, hai lần như vậy có thể gây ra một tiền lệ vô cùng tai hại. Mà trong cơ cấu chính quyền hiện tại, ta chưa có một phương thức cải tổ chính quyền nào hợp pháp nhẹ nhàng để có duy trì lấy tinh đoàn kết dân tộc đang bị sứt mẻ.

Những nhược điểm trên đây là những nhược điểm căn bản. Có các nhược điểm đó, thì cuộc «cách mạng» của ta chưa phải là một cuộc cách mạng dân chủ, hoặc là cuộc cách mạng dân chủ của ta chưa có lãnh đạo. Trái lại, nếu muốn thực hiện một cuộc cách mạng dân chủ, thì ta phải cấp tốc thủ tiêu các nhược điểm đó đi.

Trong số báo ngày mai, chúng tôi xin đề nghị một đường lối cải tổ chính quyền để thủ tiêu các nhược điểm đó.

ĐẶNG-VĂN-SUNG

MULTI-CALCIUM

KẸO BỔ CALCIUM

VÀ 9 SINH - TỐ CẦN THIẾT

VIỆN Bào Chế, TENAMYD

Vừa chế ra Kẹo bổ MULTI - CALCIUM bằng những nguyên - liệu thượng hạng gồm có chất CALCIUM và 9 sinh tố.

Với mục-đích làm cho tất cả mọi người đều dùng Kẹo bổ được dễ dàng, sau khi nghiên cứu. Viện Bào - Chế **TENAMYD** đã cho thêm chất CHOCOLAT vào ruột viên thuốc, áo đường bên ngoài VỚI MÙI THƠM CAM NGUYÊN CHẤT. Vì vậy, dùng thuốc này vừa dễ lại vừa có công dụng BỒI BỔ CƠ THỂ RẤT THÍCH HỢP CHO EM NHỎ VÀ CẢ NGƯỜI LỚN.

CÔNG THỨC

Mỗi viên thuốc gồm có :

Phosphate bicalcique	150 mg
Vitamine A	40 UI
Vitamine D 2	100 UI
Vitamine B 1	0,50mg
Vitamine B 2	0,20mg
Vitamine B 6	0,20mg
Vitamine P P	1mg
Pantothénate de Calcium	0,mg5
Vitamine B12	2mcg
Biotin	1mcg

Kẹo bổ **MULTI-CALCIUM** rất cần thiết cho :

- **Các em nhỏ đang sức lớn cần Calcium, ngừa sâu răng.**
- **Các bà trong thời kỳ thai nghén, cho con bú.**
- **Các học-sinh học thi, cần sinh-tố và Calcium để bồi bổ cơ thể.**
- **Các người yếu phổi.**

TÓM LẠI KẸO BỔ **MULTI-CALCIUM** RẤT CẦN THIẾT CHO TẤT CẢ MỌI NGƯỜI. Ta có thể dùng hằng ngày để bồi bổ cơ thể.

Cách dùng như sau :

Em nhỏ : **4** đến **6** viên **1** ngày.

Người lớn : **6** đến **10** viên **1** ngày.

KHI DÙNG : Ngậm viên thuốc để cho tan ...

Kiểu chai **Multi-Calcium** đã được cấp bằng sáng - chế số 743 do Bộ Kinh Tế cấp ngày 11-5-62. Tên thuốc, cách trình bày, đã cầu chứng tại Tòa-án Thương Mại Saigòn.

LỜI DẶN QUAN TRỌNG : *Để cho viên thuốc giữ được lâu, khi lấy thuốc uống xong, xin nhét gòn và đậy nắp thật kín.*

Laboratoires TENAMYD

Có bán tại các nhà THUỐC TÂY

K.N. số 762/BYT/QCDP 26-3-1964

Pub. TÂN TRÍ

Lá thư trị sự

CẢM TẠ

quý vị độc giả và thương gia

Thưa quý vị,

SAU hơn một tháng vài va ngược xuôi và vượt bao trở ngại, hôm nay số báo *Chính Luận* đầu tiên ra mắt quý vị.

Với niềm hân hoan chào mừng tái ngộ, câu nói đầu tiên của chúng tôi là cảm tạ quý vị đã trọn vẹn tín nhiệm bộ biên tập và ban trị sự chúng tôi trong mười năm đấu tranh gay gắt vừa qua. Chính sự tín nhiệm ấy của quý vị đã khích lệ và thúc đẩy chúng tôi ấn hành tờ *Chính Luận* này, với thành tâm phục vụ có hữu

Phục vụ quý vị độc giả trên phương diện thông tin nghị luận, đấu tranh cho tự do dân chủ và thống nhất hòa bình.

— Phục vụ quý vị thương gia trên phương diện mở rộng thị trường, tăng tiến kinh doanh và... nhìn xa hơn nữa — dành lại quyền chủ động kinh tế trong tay tư bản ngoại kiều.

CHÍNH sự tín nhiệm của quý vị đã khai sinh ra tờ *Chính Luận* này. Và, cũng **chính sự nồng nhiệt ủng hộ và nâng đỡ của quí vị sẽ nuôi sống tờ** *Chính Luận* **này** :

— Quý vị độc giả thì vì nặng tình tri ngộ mà giới thiệu *Chính Luận* với bằng hữu và bài trừ nạn mượn báo... nghĩa là giết báo. (Nạn mượn báo đang bành trướng mạnh mẽ vì hiện nay mỗi ngày chúng ta có gần 40 tờ báo, có một số nhỏ độc giả vì thuê báo mà vô tình giết chết tờ báo mình thích đọc.)

— Quý vị thương gia thì bằng cách đăng quảng cáo mà làm cho sự chi thu của tờ báo lấy lại được thế thăng bằng và tiếp tục phát triển trên đường phụng sự.

LÒNG tràn ngập tin tưởng, toàn bộ biên tập và ban trị sự chúng tôi xin trân trọng gửi tới quý vị lời cảm tạ chân thành nhất và cam kết luôn luôn cố gắng cải tiến sao cho xứng đáng với tình tri ngộ cùng sự tín nhiệm của quý vị.

Giám Đốc Trị Sự
LÊ-TÂM-VIỆT

ĐỂ THÚC ĐẨY CÁCH MẠNG TIẾN TỚI THÀNH CÔNG

4 giờ chiều Chủ-nhật 5-4-1964

Nhật báo **DÂN-CHỦ** tục bản

Với một đường lối tranh đấu quyết liệt hơn

N tiếp theo trang 1

À có thể chớ ! — Hoan hô đọc báo giả đã về tay !

Đuốc Việt,, Tiếng Vang, Xây Dựng, Thống Nhứt, Tự Quyết, Ngày Nay, Tân Luận, Saigon Post, Chiến sĩ Cộng hòa, Tiểu thuyết Thứ Năm, Văn nghệ Tiền Phong, Kịch ảnh, Sống, Tuần san Thương Mại, Bình Minh

HẾT ba ngày tang gia bối rối, anh em Tòa soạn phải lo băng bó ngay cái dạ dày của... bầu đoàn thê tử.

À lê hấp ! Một hai ba... các cây bút rào rào viết lia lịa, bài vở tràn ngập trên các báo, như chim vỡ tổ, như nước vỡ bờ. Nhiều anh em viết bốn năm tờ báo một lúc.

Ví dụ như :

— Văn Sơn và Thùy Hương làm thư ký tòa soạn cho tuần báo Kịch Ảnh, biên tập viên cho Tiếng Vang, cho Sống, và nay mai Hải Triều Âm.

— Hồng Dương làm biên tập viên cho Xây Dựng, Ngày Nay và Thư ký tòa soạn Tân Luận.

— Tử Vi Lang Thầy Gòn viết cho Tự Quyết, Tiếng Vang, Đuốc Việt, và nay thành chủ bút Tân Luận với Hồng Dương và ba họa sĩ Văn Hiếu, Văn Đạt, Chỉ Mai.

— Ví dụ đặc biệt nhất : Triệu Tử Long phóng sự gia Phan Nghị một mình bao sân xông pha chiến trận trên 6 « báo... trường » (Tiếng Vang, Thống Nhứt, Tiểu thuyết Thứ Năm, Saigon Post, Tân Luận, Chiến Sĩ Cộng Hòa) mà vẫn còn thừa sức thúc dục anh em nhà tìm cho được một tờ báo mà vẽ mí nhau.

Đăng báo tìm báo

Thưa quí vị !.. lùng tùng xòe ! ooooe ..oè !

Thưa quí vị !.. Lùng tùng xoè ! ooooe...oè !

Ôi Đương Dương Trường Bản ! Đương Dương Trường Bản ! Phàn Thành ! Phàn Thành ! Ôi Triệu Tử Long ! Triệu Tử Long ! Phan Nghị, Phan Nghị !!!

Triệu Tử Long Phan Nghị mà đòi vung gươm múa bút, thì anh em phải thu tập tàn binh, băng bó cái dạ dày và... đăng báo tìm... báo !

Không có báo thì đăng báo mà tìm báo.

Chuyện chỉ giản dị có như vầy, ấy vậy mà « Thánh Tán » lại có lời bàn :

— Tụi nó xỏ ngọt đấy.

— Tụi nó đàn ngầm đấy !

— Tụi nó nửa nạc nửa mỡ đấy !

— Tụi nó « xác cựu hóa xác tân » rồi đó, mà còn vờ vĩnh !

Oan ơi là oan !

Hồn chính xác tân

Xác chết nằm xuống đó, « xác tân »... « hồn chính »... biết sao mà luận, mà « loạn », mà bàn cho hết lẽ đây ôi ?

Thôi thì Thằng hề tôi... lùng tùng xoè... xin phép quí vị... lùng tùng xoè... tạm lờ đi đừng luận loạn về chuyện loạn luận, và hẹn tới ngày mai.

THẰNG HỀ (viết)

NGÀY MAI :

Tử Vi Lang cầm đầu Tân Luận. Chính Luận này hồn chính xác tân.

Giải trí hôm nay

REX
Ils n'ont que vingt ans
Sandra Dee-Troy Donahue-Richard Egan-Scope-Màu-Phụ đề Việt-Hoa

ĐẠI NAM
Ils n'ont que vingt ans
Sandra Dee-Troy Donahue-Richard Egan-Scope-Màu-Phụ đề Việt-Hoa

MAJESTIC SAIGON
La Reine des Amazones
Ed Fury-Dorian Gray-Gianna MariaCanale-Rod Taylor-Màu-Scope

EDEN SAIGON
Les Rodeurs de la plaine
(Anh hùng miền Tây) với Elvis Presley — Scope — màu de luxe.

CASINO SAIGON
Chuyến xe lửa cuối cùng
(Le dernier train de Santa Cruz) Georges Montgomery — Màu.

VICTORY LÊ NGỌC
Les Rodeurs de la Plaine
(Anh Hùng Miền Tây) với : Elvis Presley — Scope — Màu de luxe.

PALACE CHỢLỚN
Chuyến xe lửa cuối cùng
(Le dernier train de Santa Cruz) GeorgesMontgomery-MarioBarri-Màu

KHẢI HOÀN
Les Rodeurs de la Plaine
(Anh Hùng miền Tây) với Elvis Presley—Scope — Màu de luxe

DIÊN HỒNG
1) Les Frères Corses Gérard Barry — J Servais — Màu — Scope
2) Kamikazé (Phi đội Thần Phong)

NAM VIỆT
1) Les Frères Corses Gérard Barry — J Servais — Màu Scope
2) Kamikazé (Phi đội Thần Phong)

HỒNG BÀNG
1) Les Comancheros (Anh Hùng mã thượng) Màu — Scope
2) Les Girls — Màu—Scope

VIỆT LONG
Chuyến xe lửa cuối cùng
(Le dernier train de Santa Cruz) GeorgesMontgomery-MarioBarri-Màu

LÊ LỢI
Celui par qui le scandale arrive-R. Mitchum-E. Parker-George Hamilton - Màu - Scope

VĂN-HOA
Sáng 7đ.-12đ. — Cấm dưới 18 tuổi
Quand la chair succombe
(Tình người cô đơn) Claudia Cardinal

KINH THÀNH
Les 7 Gladiateurs (7 dũng sĩ)
Richard Harrison—Livio Lorenzon—Màu—Scope.

CASINO DAKAO
Les 7 Gladiateurs (7 Dũng sĩ)
Richard Harrison — Livio Lorenzon Màu — Scope

MODERNE
Patrouilleur 109 (Trung úy Thủy Quân J.F. Kennedy chỉ huy Ngư lôi đỉnh P.T. 109) Cliff Robertson-Màu

ĐẠI ĐỒNG (Bàn Cờ)
1) Charlot lăn lóc bụi đời Tiếng Việt. **2) 3 Sergents** (3 trung sĩ) — Màu — Scope

LONG VÂN
1) Hiệp Sĩ Giáp Vàng Frank Latimore - Màu - **2)** Cuộc Phiêu lưu **của Hoàng tử Sinbad** - Màu-Scope

KIM ĐÔ
1) Máu hồng loang áo cưới
2) Đô thị Bọc—Thời sự mới-Cuộc tự thiêu của Đại Đức Hòa Thượng

NAM QUANG
1) L'enlèvement des Sabines
2) Đoàn cảm tử trong sa mạc Scope — Màu — Phụ đề V. N.

PHƯỢNG HOÀNG
1) Les Comancheros (Anh Hùng mã thượng) John Wayne-Màu-Scope
2) Les Girls-Gene Kelly-Màu-Scope

THANH BÌNH
2 tối 4-4 — 5đ. -10đ.
1) Calypso Joe. 2) Conquérants de Carson City. Tô màu

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền *đăng RAO VẶT : từ 1 đến 3 dòng đầu 60đ. Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.*

Thiếp Cưới Nơi chuyên môn in, có nhiều kiểu mới, đẹp, chữ nổi, mạ vàng. Nhà in **THANH-BÌNH** 27 Trần quang Diệu Sg. (Trương tấn Bửu cũ)

SAIGON - SALON

264 Hồng Thập Tự. Vì nhu cầu cung ứng xe cho quý vị nên Salon chúng tôi đã mang rất nhiều xe **Lambretta mới về.** xin quí vị, mang xe cũ lại đổi lấy xe mới điều kiện dễ dàng ! Giấy tờ sang tên do Salon đảm nhiệm, tại nơi đây có rất nhiều xe Vespa để bán, nhận mua xe trả tiền ngay.

Salon **222 Trần quang Khải** Quy Khách muốn mua bán gấp Vespa Lambretta hãy đến 222 Trần Quang Khải thế nào cũng xong. Bổn hiệu luôn luôn có nhiều xe trưng bày.

SALON VESPA LAMBRETTA

cần mua Vespa, Lam-bretta đủ loại. **Salon Tân định** nhận gửi bán hoặc đổi xe, hoa hồng ahç. **Salon Tân định** có đủ loại xe vừa túi tiền quý khách.

Salon Tân định 216 Hai bà Trưng Tân Định Saigòn.

Salon CỰ PHÚ

506-508 Lý thái Tổ Saigòn

CẦN MUA GẤP

Nhiều Vespa Lambretta từ 10 đến 40.000đ « trả tiền ngay trong 5 phút khỏi gửi » NHẬN MUA những xe đã CẦM. Có nhiều xe trưng bán tại SALON.

Bán Simca 9

Rất tốt 35.000 $-Thuế lưu-hành 64 đóng rồi. Hỏi 553 Phan-đình Phùng, Saigon.

Mất hai chìa khóa xe DKW Neiman 54412A và Presta A 5008, trên cuốc xe từ Hòa Hưng về Lê Lai.

Hậu tạ ai trả tại 86 Lê Lai

Cần mua bộ sách Việt ngữ Tinh Nghĩa Tự Điển của Long Điền Nguyễn văn Minh (cũ cũng được). Hỏi Ô. Kim 50 Phạm Ngũ Lão Saigòn.

Bán gấp Nhà 8m x17, sân để xe, điện nước, Trung Tâm Đô-Thành. Hỏi ông Hợp, 52 Nguyễn khắc Nhu giờ làm việc.

Cần Gấp.. Quá

Khỏi đi Mỹ viện. Mới về CreamNhựt Bổn trị tuyệt chứng cá, hết tàn nhang da hết khô. ĐẶC BIỆT : làm hết vết nhăn ở bụng, và ở mặt, da sẽ trắng mịn như Lê, tươi thắm như Hồng, thơm mát như Cam. Bảo đảm ai dùng cũng tốt. Thuốc mọc tóc, mọc râu, lông nheo, chân mày v v... của Nhựt (Thoa đâu mọc đấy) mọc theo ý muốn. Tóc bạc trắng mọc thành đen khỏi nhuộm, tóc rụng chắc chắn mọc nhanh, ghẻ chốc thành sẹo mọc lẹ. 3 ngày hết rụng. 1 chai mọc nhiều. CAM ĐOAN hay hơn của Pháp công hiệu hơn của Đức. Hỏi viện uốn tóc : ANH SINH 561 Trần hưng Đạo (gần Nancy) v.v.. Uốn tóc đều TẶNG thêm 1 CHAI KẸO HUẾ KỲ SỊT TÓC hay một chai dầu SHAMPOOIN trừ gầu.

Chú Sinh mới về tiệm Anh Sinh từ 2-4-64.

Phố lầu sang

BÁN hoặc cho **THUÊ** phố lầu đúc 17th.50 X 4th.10 đầy đủ tiện nghi điện nước. Khu yên tịnh. Xem nhà tại số 215/27/1C Đại lộ Chi Lăng Phú Nhuận (hẻm Chu-mạnh-Trinh) hoặc hỏi tại nhà in Long Giang, 126 Lê Lai Saigòn. Điện thoại : 22.763.

Bán Mobylette xanh mới tinh chưa dùng. Hỏi 31 Võ Tánh Phú Nhuận.

FIAT 1.800

ít đi, muốn bán giá phải chăng. Hỏi 471 Phan-đình-Phùng Saigòn.

Loạn và Ghen

của CHU-TỬ, tái bản kỳ hai hoàn toàn sửa chữa rất đặc sắc và muốn biết chuyện gì xảy ra trong năm Giáp Thìn (1964) hãy đọc quyển ĐẠI CHIẾN THỨ BA với SẤM TRẠNG TRÌNH của Thiện Nghĩa Minh.

Đã phát hành khắp nơi và tại 308, Trần quý Cáp Saigòn.

Cần mua gấp

Vespa hoặc Lambretta. Hỏi 264, Hồng thập Tự Saigon.

Nhiều Radio-Magnéto-Ampli. Bán—Đổi—Sửa. Mua Ampli-Magnéto-Radio. (Có hóa đơn) Radio T.K. 216 Đinh tiên Hoàng Dakao. (Sg).

Đũa hàn điển Alflex 3,2m/m. Vì dư dùng cần bán lại gấp theo **giá vốn** một số đũa hàn điện **ALFLEX** C-47 3 ly 2, 4 ly và 5 ly. Xin đến mau kẻo hết ! Hỏi 129 Minh Mạng Cholon.

Thiếp cưới «64»

Nhiều kiểu mới lạ, mỹ thuật, chưa đâu có, lấy hàng trong 24 giờ, giá hạ. Tại nhà in **KIM HƯNG** 184 đại lộ Lý thái Tổ Saigòn.

Ở XA, *Muốn mua hay bán một món hàng nào, quý bạn chỉ việc gửi cho* **Chính-Luận** *3 hàng Rao Vặt kèm theo bưu phiếu 60đ.*

Cần 1 chị bếp giỏi món Bắc. Lương 900đ. Hỏi : 109/1 Lê - quốc - Hưng Saigòn

CHỈ CÓ TRƯỜNG DẠY LÁI XE HƠI CAO THẮNG

297 Đại lộ Trần hưng Đạo Saigon và Đại Nam 239 Nguyễn tri Phương ChợLớn (Bùng binh ngã sáu) là nơi nổi tiếng có phương pháp luyện tập tối tân nhất, học phí hạ (vì là Trường độc nhất dạy lái xe bằng máy Diesel hiệu Mercedès) và có số thí sinh thi đậu nhiều về đủ loại : xe hơi, máy dầu, Lambretta 3 bánh, xích lô máy v.v... Làm giấy sức khoẻ 2 năm thật nhanh chóng, có lớp ngoài giờ làm việc, có xe cho thuê giờ tập lái bổ túc, có nơi ăn ở bình dân.

Vespa CẦN mua Vespa đời EB — EC. 461 Lý-Thái-Tổ Chợlớn.

VĂN NGHỆ TIỀN PHONG

từ số 243 ra ngày 4-4-64

Khởi đăng một truyện võ hiệp của *TIỀN PHONG TỬ KHÁNH PHỤNG* hay không kém gì truyện «Cô gái Đồ Long»

TIN MỪNG

Được tin ngày 4-4-64, Bạn **NGUYỄN - ĐÌNH - DINH** làm lễ thành hôn cùng Cô **VŨ-THỊ-HẢI** tại Saigòn.

Xin thành thực chúc mừng hai bạn Dinh—Hải trăm năm hạnh phúc.

ĐỖ-VĂN-LẠI

GHI ƠN

Thưa các bạn yêu Tử Vi. Trước đây 3 năm, tôi còn là một Nữ sinh trung học, vốn có tính tò mò, muốn biết đời mình tương lai sẽ ra sao. Trong một năm tôi lấy đến 5 lá Số, mỗi thầy đoán một khác, nhưng tôi nhận thấy chỉ có Đạt Sĩ **Tùng Khiêm, 136/9A, Trần Quang Diệu** S.G. đoán là 10 câu đúng được 8, 9. Thầy đoán cho tôi đến năm nay sẽ lập gia đình và có danh vị, tất lọc từ tế, quả đúng như lời.

Vậy nay tôi thành thực giới thiệu với các bạn và chính là ghi ơn một nhà Đạo học cao siêu.

Nguyễn thị Kim Ngọc
Cán sự Bình viện Cần Thơ

Nhà cho thuê, kiểu biệt thự. Ở số 267/1A, Hẻm Lê-quang-Định (Xóm Gà), Gia-Định

Lớp nhạc THẾ - HỆ — Gui tare điện - Trống « JAZZ » Luyện ca v.v... khóa hè 64 đặc biệt dành cho Sinh viên, Học sinh : Do N.S. Quốc Tuấn tận tâm hướng dẫn văn phòng 379 Đ.L. Trần quốc Toản (Cholon).

Nhà bán gấp, lầu suốt, yên tĩnh, mát mẻ, đầy đủ tiện nghi. Giá 130.000đ.00. Hỏi : 491/8 Trương minh Giảng, Saigon.

XIN CHÚ Ý !

Muốn bảo vệ sanh mạng, tài sản. Muốn chống lại các vụ tống tiền. Muốn biết rõ những người hợp-tác với mình.

Xin mời Quý Vị tới viếng, hoặc biên thơ cho

AGENCE LEFORT
(Sở Trinh Sát tư)
34 Đại lộ Thống Nhất Saigon.
Tél : 20.805 ; 24.082

— Enquêtes avant et après mariage.
— Enquêtes avant embauches.
— Toutes filatures, surveillances, protections.

BẢO-ĐẢM BÍ-MẬT HOÀN-TOÀN các công việc.

Thiếp Cưới 64

Nơi chuyên môn in Thiếp Cưới rất nhiều kiểu để quí khách lựa chọn cần gấp lấy trong 24 giờ tại nhà in NGỌC HƯNG 172, Lê văn Duyệt Saigon.

BÁNH MỨT

Cưới hỏi Muốn được vừa ý hai họ xin mời tới : **THIÊN HƯƠNG Rồng Vàng** *— 400 Lê văn Duyệt 400 — (Chợ Hòa Hưng Saigòn)*

Chuyên làm Bánh Cốm, xu xê, Bánh Quế, Bánh Dẻo, mứt sen trần v.v...

Cung cấp đủ tiện nghi ; Quả phù trang cho **mượn. XE**, người mang lễ tới nhà hay tới nhà gái.

Tìm việc Hai sinh - viên chứng chỉ II luật, tú tài Pháp, nhận dạy Pháp văn và Toán tại tư gia từ 10è đến 3è trong dịp hè : Hỏi : 6. Phụng 138/11 Cộng Hòa Saigon.

Nhà cho mướn

Cho mướn 1 ngôi nhà rộng 110 th. v., có 3 phòng, có chỗ để xe, nắng ban mai, đầy đủ tiện nghi, mát, yên tĩnh. Ở tại đường Phan thanh Giản. Xin hỏi : 483, Phan thanh Giản — Saigon.

P. 203 BF, Morris flte BE Volks flte CB. Có kính, EB bịch bùng. Simca 9-BE-BW-Commer flte EB, Opel BV. DS-19, BU, 2CV flte EB, CA, Tract 11L-BI, Anglia flte EB. có kính, Mercedes BU. Salon 415 Trần quý Cáp (Sg.)

Nhà sang Có đèn nước, Bán tất cả đồ trong nhà. Hỏi 112 đường Phạm đăng Hưng Dakao.

Bán xe Du lịch Hillman đời : N B N . 100km : 7 lít vỏ ruột tốt, toàn hảo giá nhất định 49.000$ Hỏi 136/52 Trần quang Diệu Saigon. (Trương tấn Bửu cũ)

Austin Sport

đời E.A, toàn hảo, bán. Hỏi Mr. Đại 2, Duy Tân, Saigon (giờ làm việc)

Cần mua xe Peugeot Camionnette 403 EA — EB — EC — do nơi 569 Trần hưng Đạo gần Nancy Saigòn.

999đ. Đại hạ giá

MỘT BỘ NỆM MOUSSE 1 thước 60 X 2 thước tại tiệm TOÀN-MỸ. 533 Trần-hưng-Đạo Sàigòn. Hàng tốt bảo đảm, mỹ thuật. «Nơi đây phát hành đủ loại nệm Mousse, goòng, Giường sắt, Ghế đan, Mành Nylon v.v...

SAIGON CHƯA CÓ

Tuy hớt một mái tóc 15đ. nhưng khác hẳn các tiệm khác, vì thợ có chuyên viên chỉ dẫn từng kiểu tóc. Tóc cứng phải hớt bằng gì ? Tóc quá ít bơ phờ phải làm thế nào ? Tóc bù xù chải bằng cách ??? mời quí ông đến ngay LỆ HOA thợ trẻ tài ba, bỏ bào, hớt kéo, tỉa dao, mái tóc thuôn bóng, giá nhất định 15đ. Sấy không tính tiền, nước suối chải cho tóc bồng bềnh, gọn đẹp như tóc tự nhiên, giá 75đ. hoàn toàn chiều theo ý khách. Đặc biệt máy ủi mặt mịn da, hết nhăn giá 10đ. thoa thêm kem cho đẹp da 5đ. Còn nhiều kiểu tóc mới nhất. Phòng hớt tóc máy lạnh kiểu mới LỆ HOA 49, Trần hưng Đạo — Saigon. Sáng mở cửa từ 7 giờ 30 đến 21 giờ.

KHỞI CHIẾU TỪ THỨ SÁU 3-4-64 tại :

REX ★ ĐẠI-NAM

Một xuất phẩm của hãng Warner Bross trong loạt 'Đợt Sóng Mới'

TUỔI ĐÔI MƯƠI

(Ils n'ont que vingt ans — A Summer Place)

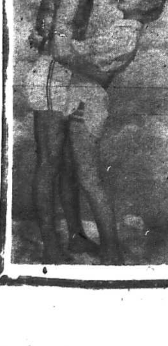

— Cách đây mấy năm, cuốn phim này đã đem ra chiếu được mấy ngày rồi bị cấm ngay. **TẠI SAO ???**
— Tại vì cốt truyện chứa đựng một đề tài xã hội nhiều mắc mớ và nhiều sự việc táo bạo phản ảnh cho một trong muôn ngàn bộ mặt thật của tình yêu của nếp sống gia đình, đặc biệt cho **lớp** người trên dưới đôi mươi.
— Lớp người dưới hai mươi tuổi có tội lỗi gì trước ngưỡng cửa tình yêu ? TROY DONAHUE đã gặp SANDRA DEE trong hoàn cảnh ngang trái ra sao và mối tình khác thường giữa RICHARD EGAN và DOROTHY Mc. GUIRE phải chăng là động lực khiến cho đám người lớn cố tình ngăn cản tình yêu của đám trẻ ?
— **TUỔI ĐÔI MƯƠI** là một cuốn phim hay với những khuôn mặt trẻ dễ mến. TROY và SANDRA đã lột được khá đầy đủ tâm trạng của một đôi nam nữ thanh niên yêu nhau trong hoàn cảnh ngang trái.
— Các bạn trẻ cần xem để tự hiểu rõ lòng mình hơn.
— Các bậc phụ huynh không thể bỏ qua để tránh những lỗi lầm có thể xảy đến trong việc dạy dỗ con cái đã đến lứa tuổi đôi mươi.

PHIM MÀU — NÓI TIẾNG PHÁP
PHỤ ĐỀ VIỆT, HOA - NGỮ
Cấm khán giả dưới 18 tuổi

Lớp TOÁN - LÝ - HÓA hè 64

Giáo-sư : HOÀNG-TƯỜNG-THỤY

Ngày **4-5-64**, *khai giảng các lớp :* **TOÁN-LÝ-HÓA**

Đệ II *AB (4 tháng)*-Đệ IV *(4 tháng)*-Đệ V *(2 tháng)*-Đệ VI *(2 tháng)*

Ngày **1-6-64**, *Khai giảng lớp :* **TOÁN-LÝ-HÓA ĐỆ TAM** *(2tháng)*

Các bạn ghi tên trước ngày khai giảng được tặng một cặp đựng sách có in công thức toán bằng NYLON dán máy ép nhiều màu tuyệt đẹp

Ghi tên và hỏi thể lệ tại trường **ĐỨC-HẠNH**, *135 Trần-quý-Cáp Sàigòn*

In tại nhà in 86 Lê-Lai — Sàigòn

Giám-Đốc Trị-Sự LÊ-TÂM-VIỆT—Quản Lý ĐỖ-VĂN-NGUYỆN

Ngân phiếu đề tên ông Đỗ-Văn-Nguyên

ĐỂ TRÁNH MỘT CUỘC « PHIÊU LƯU CHÍNH-TRỊ » TẠI HAI HƠN LẦN TRƯỚC

CẢI - TỔ NGAY BỘ MÁY CHÍNH - QUYỀN

NĂM THỨ I — SỐ 2 GIÁ 2 ĐỒNG NGÀY THỨ HAI 6-4-1964 (24 tháng 2 Giáp-Thìn)

Chính Luận

TRANH ĐẤU CHO TỰ-DO DÂN-CHỦ TIẾN TỚI THỐNG-NHẤT HÒA-BÌNH

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút: ĐẶNG-VĂN-SUNG • 86 Lê-Lai — Sàigòn — Đ.T. 25.528 • Thư Ký Tòa Soạn: TỪ-CHUNG

★ QUỐC-TRƯỞNG PHẢI CÓ THỰC QUYỀN.
• *Phải có một phương-thức dân-chủ để cải tổ chính-quyền.*
★ Phải định rõ vai trò của Quân Đội

Bài của ĐẶNG-VĂN-SUNG

Trong số báo ra mắt hôm qua, chúng tôi đã trình bày 3 nhược điểm căn bản trong bộ máy chính quyền hiện tại:

1) Thế «chân vạc» của chính quyền cách-mạng (cốt để cụ-thể-hóa việc thực thi dân chủ) ngày nay đã không còn rõ.

2) Hiến Ước Lâm thời mới đưa ra đã bị vi phạm.

3) Thiếu một phương thức hợp pháp cải tổ chính quyền để tránh những sự đổ vỡ tai hại mỗi khi cần thay đổi.

Các nhược điểm căn bản đó cần phải được thanh toán kịp thời. Nếu không thì, trên bước đường dân chủ, dân tộc sẽ bị lôi cuốn vào một cuộc phiêu lưu chính trị thứ hai, tai hại cũng sẽ chẳng kém chi lần trước.

Muốn thanh toán các nhược điểm đó, cần phải đạt vấn đề cải tổ bộ máy chánh quyền.

Quân đội đang đóng vai chủ động. Muốn cải tổ bộ máy chánh quyền cho hợp lý, trước hết phải thẳng thắn nhận định vai trò chính đáng của quân đội trong giai đoạn hiện thời, điều mà từ trước đến nay chưa hề thấy ai nói lên rõ rệt.

Vậy vai trò chính xác của quân đội hiện thời là vai trò gì?

Quân đội vốn là cánh tay của quốc gia, các xu hướng chính trị vốn là đầu não.

Trong 10 năm qua, chẳng may đầu não là một quái thai, ngoan cố lôi dân tộc vào một con đường chết, Quân Đội đã thi hành nhiệm vụ là tiếp tay với nhân dân để lật đổ chính quyền bạo ngược.

Sau khi bạo quyền bị lật đổ, và trước khi có một Quốc hội chính thức để cho đời sống Quốc gia trở lại bình thường, một mặt Quân đội phải tiếp tục đánh Cộng, một mặt phải tạm thời đứng ra cầm trịch điều khiển bộ máy quốc gia.

Nhưng cầm trịch điều khiển bộ máy quốc gia không phải là chỉ một mình đảm đương mọi việc. Vai trò của Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng ngày nay cũng giống như vai trò thủ quân của một đội banh: lo phần việc của riêng mình cho đầy đủ, và điều động các bạn đồng đội cho ăn khớp, chứ không phải là lấn áp các bạn để một mình tự ý bao sân! Mỗi chân đứng đòi hỏi một năng lực riêng biệt. Ngô đình Nhu trước đây đã một lần quá «tếu», không chuyên môn mà dám tự coi mình có biệt tài điều động ba quân, hóa thành một chướng ngại vật lớn lao cho các tướng lãnh trong việc thi hành nhiệm vụ. Vết xe đó, ngày nay cần phải tránh, để có thể gây tinh thần đồng đội, để các hoạt động của mọi ngành có thể [illegible] một kỷ luật đồng đội, và vận dụng mọi năng lực của nhân dân.

Quân đội cần phải tiếp tục chống Cộng, thì Hội Đồng Quân Đội Cách

C xem tiếp trang 4

TÂN KHÁCH ĐẦU TIÊN CỦA THỦ-TƯỚNG LÀ SINH-VIÊN

MIỄN ĐỘNG-VIÊN

CHO SINH-VIÊN CHO ĐẾN LÚC THI XONG

Của đ.p.v. TỪ-NGUYÊN

★ Nhưng rớt đến hai lần thì phải từ giã bút nghiên
• Sẽ có lớp Cao Đẳng Quân Sự mở vào dịp hè dành cho sinh viên, tiết kiệm được thời gian huấn luyện tại Thủ Đức
★ Thời hạn phục vụ của sinh viên còn chưa được xác định rõ rệt là 4 năm như trước đây đã có lần công bố.

THIẾU-TƯỚNG L.-V.-PHÁT DO DỰ

Theo tin hành lang buổi tiếp tân của Thủ Tướng dành cho sinh viên giới thông thạo bàn tán rằng Thiếu Tướng Lâm văn Phát còn do dự chưa chịu đảm nhận chức Tổng Trưởng Nội Vụ. Giới này cũng nói rằng dường như Thiếu Tướng Dương ngọc Lắm được đề cử giữ chức đó.

Ngoài ra cuộc họp báo để loan báo quyết định về số phận H.Đ.N.S. hoãn đến chiều 5-4 thay vì sáng.

SÀI-GÒN.— Tối hôm qua, Trung Tướng Nguyễn Khánh tiết lộ cho Sinh viên Sàigòn biết một quyết định mới đây của Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng trong việc Động viên Sinh viên. Từ đây, sinh viên Đại học yên tâm học hành (và lo công tác xã hội) vì họ được miễn động viên cho đến lúc nào thi đỗ ra trường.

Trong lúc nói chuyện với S. V. trong cuộc tiếp tân tại tư dinh tối hôm qua, Trung Tướng Thủ Tướng nhận định rằng việc Động viên hiện đang áp dụng là «bất công» và làm chậm trễ công việc học hành của SV. Trong lúc đang học, theo quyết định mới này, sinh viên sẽ được theo học một cách đàng hoàng Cao đẳng Quân Sự vào dịp Hè để khi tốt nghiệp có thể gọi nhập ngũ với tư cách Sĩ quan trừ bị, có thể phục vụ ngay khỏi cần qua một thời gian huấn luyện quân sự ở Thủ Đức.

Hiện nhiều nước đang áp dụng thể thức này, như P.M.S của Pháp Summer Camp của Hoa kỳ khỏi làm S.V bỏ dở việc học, mà Quân đội kỳ nào cũng có thể có nhân lực ngay khỏi phải mất một thời gian huấn luyện.

Tuy nhiên Trung Tướng Khánh không cho sinh viên biết Hội Đồng có giới hạn thời gian sinh viên tốt nghiệp phục vụ trong quân ngũ là bao nhiêu năm — như thường được ấn định ở các nước. Có định rõ số năm phục vụ sinh viên mới có thể hoạch định tương lai, trù tính sẽ ở lại trong Quân Đội, hoặc trở về dân chính phục vụ quốc gia.

Trung Tướng Khánh có cho biết rằng nếu sinh viên thi trượt một lần thì thả nhưng nếu trượt hai lần thì đi. Sở dĩ có hai lần trượt vì Trung Tướng nói Hội Đồng cũng thông cảm hoàn cảnh của SV Việt Nam phải theo học chương trình giáo dục của Đế quốc Pháp để lại. (600 người đi thi, 20 người trúng tuyển). Tuy nhiên anh em nào muốn tình nguyện gia nhập Quân đội thì rất hoan nghênh.

Giới thân cận Thủ Tướng cho biết rằng cuộc tiếp xúc với thanh niên sinh viên học sinh này của Trung Tướng Khánh đã định từ trước chứ không phải mới làm từ ngày hôm qua, sau khi ông Hà thúc Ký, lãnh tụ Đại Việt từ chức Tổng Trưởng Nội Vụ.

★ Phan-Nghị CHƯƠNG I

2 — EM CHỈ RẢI TRUYỀN ĐƠN QUẢNG CÁO SÁCH KHIÊU DÂM, CHỨ KHÔNG RẢI TRUYỀN ĐƠN CHÍNH TRỊ.

(Tiếp theo)

Hắn ra chợ Bến Thành vừa phân phát được một ít thì vô phúc cho hắn, lại đụng độ với một vụ rải truyền đơn khác.

Đó là những tờ truyền đơn chân chính nói lên tiếng nói căm hờn, phẫn uất những người dân, của những người làm chính trị, chống lại bạo quyền Ngô đình Diệm, chứ không phải loại truyền đơn quảng cáo thuốc bổ thận tam tinh hải cẩu, thuốc lậu, tim la, hôi nách, trĩ lòi trôn trê, hoặc sách báo nhảm nhí.

Những tờ truyền đơn này cũng quay rô-nê-ô và cùng một khuôn khổ như truyền đơn do Cửu Sừng phân phát ra. Có điều rằng, ngay sau khi ném xong thì mấy người lạ mặt kia biến đi mất hút, và lúc mật vụ ập đến chỉ còn vớ được Cửu Sừng với một ít truyền đơn còn lại trong cặp.

— Tiên sư cha mày! Đồ phản động! Rải truyền đơn chống chánh phủ hả?

— Bẩm lạy các xếp con oan!

— Oan gì? Bắt quả tang mày đang phát truyền đơn còn oan nỗi gì?

— Thưa các xếp đây là những tờ quảng cáo cho một cuốn sách nói về cuộc đời ái tình, và những bí mật trong chốn «phòng the» của Ná Phá Luân.

— Đừng có vờ vịt! Chúng ông biết thừa những thủ đoạn của bọn phản động chúng mày.

— Oan cho con lắm các xếp ơi! Con là người lương thiện, đâu có biết chính trị, cách mạng cách mung là cái quái gì!

Nhưng các đàn anh mật vụ chả thèm nghe những lời giải thích vu vơ của Cửu Sừng. Trước khi còng tay hắn tống lên xe cây, người ta còn đấm đá hắn một trận tơi bời lá liễu.

Thưa đó là những cú đòn tản thần nhằm mục đích để cho nạn nhân hãi sợ và sau đó để họ dễ dàng khai thác tài liệu theo chiều hướng của họ vậy.

Cửu Sừng bị tống giam vào căng chính trị phạm. Một ngày hai lần hắn được gọi lên phòng tra tấn để giao thiệp với những tên ký sư đấm đá trong ngạch Mật vụ.

— Cái Đảng khốn nạn của mày tên là gì? Mày thuộc chi bộ nào? Mày là tổ trưởng hay chi ủy viên, hay bí thư Liên chi hay là cái con

T xem tiếp trang 4

THẰNG HỀ viết

CHINH MÃ XUNG KHAI TRƯỜNG BẢN PHA

NAY Thằng hề tôi lại kể tiếp chuyện **Ngôn Luận Dư Luận** *bị nhất đao nằm kềnh ra chết, Triệu Tử Long phóng sự gia Phan-Nghị xông pha chiến trận trên 6 «báo... trường», chạy qua khỏi cầu Trường Bản... (chinh mã xung khai Trường Bản pha) cánh tàn binh* **Dư-Ngôn Luận** *tuy vậy mà vẫn còn quá đông, chưa thể đủ điều kiện tập trung lại một nơi, bèn chia nhau thành nhiều đạo quân...*

TỬ VI LANG CẦM QUÂN TÂN LUẬN

ĐÁNG kể nhất là hai đạo quân mới trên chiến trường luận đàm chính trị (Tân — Chính-Luận).

Đạo quân thứ nhất ra đời cách đây nửa tháng, gọi là đạo quân **Tân Luận**, *do Tử vi Lang Thầy Gòn tiên sinh cầm tướng lệnh, dưới trướng có «thư ký» hành quân Hằng Dương «Tinh mơ» (1) cùng ba «cây» vô trứ danh: Văn Đạt-Văn Hiếu - Chí Mai.*

Tử Vi tướng quân bài binh bố trận đúng theo binh pháp **Dư-Ngôn Luận** *thời xưa, người quen thoạt nhìn đã nhận ngay ra bạn cũ. Hậu quân thì theo trận đồ: «Vào động phòng, Dịch Thanh suýt chết, Gia Đình Ký Cóp, Bé Ngôn Bé Luận, Ngang Trái, Tình mù, Cười thầm, Hảo hán Rạch Lương Sơn, Mỗi ngày một truyện v.v...»*

Tiền quân thì cơ ngũ chỉnh tề: Dân nói dân nghe, Tin Tòa, Tin Thành Tin Tỉnh, Thắc mắc, Quan Điểm ở... Những điều trông thấy. ở dưới.

Tử Vi tướng quân ngày đêm mệt mỏi... lúc thì bấm quẻ lục nhâm thần thông bát quái, lúc thì ngâm thơ reo vạn, lúc thì nghe đờn nói, lúc thì thảo lệnh ban ra, lúc thì điều hòa công việc! Tướng quân làm việc ngày đêm mà không biết mệt, may có

N Xem tiếp trang 4

Sau khi chế độ độc tài bị lật đổ

CHÍNH-PHỦ ĐỐI VỚI BÁO CHÍ

CÓ TÔN TRỌNG QUYỀN LỢI CỦA KÝ-GIẢ HAY KHÔNG?

• Mọi Chính quyền chỉ nhằm biến Ký Giả thành bồi bút.
★ Hãy mở cửa đón dân trước khi trách dân lãnh đạm

Bài của THÁI LÂN

Giữa hai đoạn của một vở tuồng truyền thanh tối thứ bảy tuần rồi qua làn sóng điện của đài Sàigòn, B.S. Nguyễn tôn Hoàn, Phó Thủ Tướng đặc trách Bình Định trong Chính Phủ Cách mạng, đã chân thành kêu gọi sự hợp tác của đồng bào về theo Phó Thủ Tướng, hiện nay «đồng bào thờ ơ, trở về thế thụ động... lòng người ly tán...».

Nhưng dân chúng hợp tác với chính quyền bằng cách nào đây trong lúc chưa có một thể thức nào giúp dân tỏ bày ý kiến và góp ý kiến như là thể thức bầu cử, thể thức trưng cầu dân ý, v.v... Còn như nói rằng dân chúng muốn hợp tác với Chính phủ chỉ việc răm rắp tuân lệnh Chính phủ thì thể thức ấy áp dụng ở đây cũng đã nhiều, kết quả đưa tới đâu ai cũng biết cả.

Vậy thì trong tình thế hiện nay [illegible] một mình ở đây làm ra luật, ở đây áp dụng luật và việc kiểm soát sự áp dụng luật cũng ở đây, thì dân chúng chỉ còn hy vọng ở báo chí lấy đó làm phương tiện góp ý kiến vào công việc chung. Báo chí, vì đó, giữ vai trò rất quan trọng. Nhưng hiện trạng báo chí nước nhà ra sao?

Báo chí với chính quyền

Trước hơn ai hết, chính quyền công nhận tính cách quan trọng của báo chí. Công nhận như thế nào? Kể từ ngày nhà Ngô sụp đổ đến nay, tất cả mọi công việc đều chỉ mới loanh quanh trong phạm vi «xử lý thường vụ» nhưng riêng với báo chí thì đã có ngay biện pháp khoa trương uy lực: trên hai chục tờ báo bị xử tử, trong số đó có báo con hoang của nhà Ngô, có báo con đẻ của Cách mạng. Việc đóng cửa báo được đưa [illegible] loan báo, ghi lại bằng những hình ảnh nổi bật: Nguyên Thủ Tướng Thơ đỏ mặt tía tai và văng... tục. Đương kim Thủ Tướng gọi kẻ viết bài ở một báo nọ là Việt gian, riêng Tổng Trưởng Thông Tin thì âu sầu tuyên bố rằng «đóng cửa tờ báo X. là do lệnh cấp trên», và «riêng ông thì hễ đóng cửa một tờ báo thì mất ngủ ba bốn đêm liền»!..

Những biện pháp nửa vời

Trên nguyên tắc, trong mọi thể chế dân chủ thật sự, quyền tự do ngôn luận mở đầu và bảo đảm cho mọi quyền tự do khác. Nhưng tự do không có nghĩa là tự do tác hại. Do đó việc trừng phạt những tờ báo mắc tội chối bỏ quyền tự do ngôn luận chân chính là điều vẫn phải xảy ra trong bất cứ cuộc cách mạng nào hay trong bất cứ chế độ dân chủ nào. Nhưng thế nào là có tội? Phải trừng phạt như thế nào?

Kiểm điểm lại việc đóng cửa báo từ sau ngày chế độ độc tài sụp đổ tới giờ có một điều rất đáng tiếc là cách mạng trong phạm vi này lại có thái độ nửa vời. Bởi vì nếu quả là cách mạng thì việc đầu tiên phải làm là nhất loạt đóng cửa tất cả những tờ báo đã xuất bản dưới chế độ cũ, cho ra một loạt báo mới rồi sau đó xét ngay hồ sơ của những báo cũ, tờ nào trong sạch thì được tiếp tục, tờ nào tội nhẹ thì phạt nhẹ, tờ nào tội nặng thì phạt nặng. Đằng này người ta đã không làm như thế mà lại áp dụng các biện pháp lẻ tẻ chậm chạp, tưởng như là có sự suy xét cân nhắc, nhưng sự thực không có thế, rốt cục tạo nên những hậu quả trái với ý muốn.

Đóng cửa báo «cũ».

Đã không đóng cửa một loạt tất cả báo cũ sau ngày chế độ độc tài sụp đổ mà chỉ đóng cửa một số sau khi đã cân nhắc. Không ai dại gì đi làm luật sư cho những xác chết thối tha, chẳng qua trước sự lưu tâm đặc biệt của chính quyền đối với báo chí như trên, tưởng cũng có thể làm bản [illegible] một vài điểm thực tế, để có thể quy định thế nào là có tội, trừng phạt thế nào cho xứng tội mà lợi ích chung lại được tăng thêm.

Đối với báo cũ nếu cao rằng hễ có [illegible] báo chí ra đời dưới thời nô lệ Pháp, dưới thời phản Cách Mạng thì sao. Coi báo chí chỉ là một lối kinh doanh thì tất cả mọi công cuộc kinh doanh dưới thời độc tài đều bị Cách Mạng kết tội?

A xem tiếp trang 4

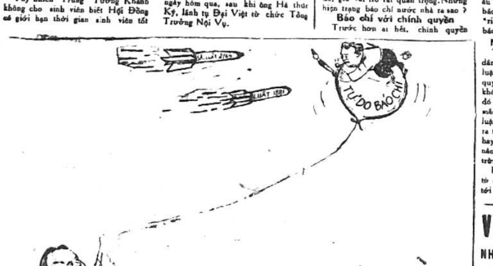

Vì Y-sĩ đình công

NHIỀU BỆNH NHÂN CHẾT

BRUXELLES.— Vào ngày thứ ba trong cuộc đình công của y sĩ đoàn Bỉ, Liên hiệp nghiệp đoàn y sĩ Bỉ đã gởi một điện văn cho các chủ tịch Hạ Nghị viện và Thượng Nghị viện để yêu cầu can thiệp khẩn cấp. Sáng thứ sáu báo chí cho biết có nhiều bệnh nhân chết vì phong trào đình công này.

Ủy ban chấp hành Tổng liên đoàn công nhân Bỉ (Xã hội) tuyên bố sẵn sàng tổ chức một cuộc biểu tình phản kháng cuộc đình công của các y sĩ.

Việt - Lào ký thỏa ước

QUÂN ĐỘI V.N

được truy kích V.C. ngay trên đất Lào

HOA THỊNH ĐỐN.— Theo nguồn tin A.P. hôm qua Ngoại Trưởng Hoa Kỳ Dean Rusk đã tuyên bố không biết gì về một thỏa hiệp giữa Việt-Nam Cộng Hòa và Ai Lao cho phép Quân đội Việt Nam Cộng Hòa truy kích phiến Cộng trên nội địa Ai Lao [illegible] biên giới Lào-Việt.

[illegible] A.P. [illegible] cáo từ Sàigòn dường như đã có sự thỏa thuận giữa Trung Tướng Nguyễn Khánh, Thủ Tướng Chánh Phủ Việt Nam Cộng Hòa, và Tướng Phoumi Nosavan, Phó Thủ Tướng hữu phái Ai Lao.

V xem tiếp trang 4

ĐẠI HỘI TIỂU THƯƠNG NHÓM HỌP LẦN THỨ 2

TIỂU THƯƠNG ĐƯỢC TRỰC TIẾP NHẬP CẢNG HÀNG HÓA

★ Lập các thí điểm bán đối chứng để bán rẻ cho dân chúng.
★ 2 hợp tác xã được nhập cảng phụ tùng xe đạp và vải.
★ Giới nhập cảng bị ông Tổng trưởng đả kích.

SÀI-GÒN.— Bảy trang đánh máy, khít dòng, gồm gần 3.000 chữ. Một trang mào đầu, ba trang kể lể về tình trạng chợ đen, đầu cơ, nhằm mục đích lũng đoạn thị trường của liên minh nhập cảng đầy mưu lược sâu độc, để bóc lột giới tiêu thụ và bóp nghẹt giới tiểu thương. Hai trang hoan hô chính phủ nói chung và bộ kinh tế nói riêng. Còn một trang thì gói ghém những nguyện vọng của giới tiểu thương.

Đó là đại thể những ý kiến chính trong bài diễn văn của ông Thái văn Châu, khai mạc đại hội tiểu thương họp chiều ngày 4-4-64, dưới sự chủ tọa của ông Tổng Trưởng kinh tế Âu trường Thanh, và sự có mặt của gần 500 đại diện tiểu thương thuộc các ngành ở các chợ Đô thành và Gia Định.

của bbpv TRẦN-THIÊN-THANH

Giao cho tiểu thương, thị trường sẽ lành mạnh

Sau đó 11 đại diện các ngành lần lượt phát biểu ý kiến. Nguyện vọng chung của họ đạo đạt lên chính quyền là

— Cho phép giới tiểu thương hùn vốn để mua hàng trong nước và trực tiếp mua vải của ngoại quốc.

— Xin ngoại tệ mua hàng theo giá chính thức để bán ra với giá chính thức. Như vậy cam đoan trong vòng 6 tháng, thị trường sẽ được lành mạnh.

— Đô thành có 8 Quận, nhưng chỉ có các quận 1, 2, 5, 6 là nơi tập trung nhiều chợ. Xin phép thành lập 4 công ty hay 4 Hợp tác xã trong 4 Quận nói trên đây, các Quận khác có thể gia nhập một trong 4 quận đó, tùy ý.

— Giá hàng nội hóa cao hơn ngoại hóa vì Đại lý nội hóa thao túng thị trường. Giới tiểu thương có kêu ca người ta lại phao vu là giai cấp đấu tranh. Vậy xin cho Hợp tác xã được phép nhập cảng trực tiếp, đồng thời mua thẳng hàng của các nhà sản xuất trong xứ khỏi qua trung gian.

— Hội viên loại F (phân bộ tiểu thương) trong Ban Quản Trị Phòng Thương Mãi chỉ là những nhà nhập cảng đội lốt tiểu thương.

Ông Tổng Trưởng kinh tế giải thích về đường lối mới của Chính phủ

«Tôi đến đây để sửa chữa một khuyết điểm của Bộ kinh tế. Từ xưa đến nay, ít khi Bộ kinh tế có dịp tiếp xúc với giới tiểu thương. Lần đầu tiên tôi đến để thiết lập mối giây thông cảm, hòa hiệp giữa giới tiểu thương và chính quyền.»

Đ xem tiếp trang 4

BÁC-SĨ THƯỜNG TRỰC

Thứ Hai 6-4-1964

(TRƯA: 13 giờ đến 15 giờ — CHIỀU: 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S.	Lê-phước-Huy	365, đường	Trần-quý-Cáp	Sàigòn
B.S.	Nguyễn-thị-Tư	194, đường	Trần-quang-Khải	Sàigòn
B.S.	Tô-đình-Phong	132, đại-lộ	Tổng-đốc-Phương	Chợlớn

TIN CẦN BIẾT

Để giúp dân chúng dễ dàng trong việc xin cấp phát bản phó khai sinh, Phòng Hộ tịch toà Đô Chính, đã công bố cho biết, về niên hạn năm sanh và địa điểm cấp phát kê dưới đây:

1) Quốc tịch VN, sanh tại Saigon, từ 30-5-1883 đến 30-5-1953, và tại Chợlớn, từ 1-12-45 đến 30-5-53.

Quốc tịch Pháp, sanh tại Sàigòn, từ năm 1868 đến 14-10-54, và tại Chợlớn, từ 1-1-46 tới 30-12-51 (từ 1-1-52 đến 14-10-54 thuộc Sàigòn).

Những người sanh trong niên hạn nói trên, được xin cấp phó bản khai sanh, tại phòng Hộ tịch Tòa Đô chính.

Phàm ai sanh sau ngày 1-6-53, nếu sanh tại quận nào thì xin ngay quận ấy.

Nếu thuộc quốc tịch V.N. sanh tại Chợ lớn và sanh trước ngày 1-12-45, và người có Pháp tịch sanh tại Chợ lớn, trước ngày 1.1-46 phải nộp đơn xin tại Tòa Sơ cấp Sàigòn. (Tr.H)

TRÊN QUỐC LỘ 13, 4 XE ĐÂM NHAU MỘT LƯỢT

SÀIGÒN.— Hồi 4 giờ chiều 2-4 trên Quốc lộ 13, cách chợ Phú Cường Bình Dương 8 cây số, có xảy ra một tai nạn đụng xe dồn cục lại nhau 1 loạt 4 chiếc, nhưng không gây cho 1 ai bị thương hay chết chóc chi cả. Nguyên giờ nói trên, chiếc xe vận tải số N.C.D -761, đang đậu bên đường để cất hàng, bỗng có hai xe khác cỡ lớn, số E.C-155 và GA-0818, chạy từ chợ Phú Cường về Sàigòn. Khi hai xe trên tới chỗ xe vận tải số NCD-761 thì chiếc nào cũng muốn vượt qua trước. Ngay lúc đó, từ ngả Sàigòn một chiếc xe vận tải khác số NCA — 221 chạy tới rất mau. Hốt hoảng mấy xe lo thắng lại, nhưng quá trễ nên gây tai nạn như trên. (Tr.H)

HAI CƯ XÁ Ở PHÚ LÂM SẼ HOÀN THÀNH VÀO THÁNG 6

SÀIGÒN.— Ban Doanh Lý Kiến Thiết đang xây cất tại vùng Phú Lâm-2 Cư xá có cả thảy 479 căn. Công tác dự trù hoàn thành vào cuối tháng 6-1964. Nhà sẽ bán cho đồng bào các giới cư ngụ ở Đô thành và vùng phụ cận theo thể thức thuê mua. Đơn xin mua nhà (có mẫu sẵn tại Ban Doanh Lý Kiến Thiết 60 Đoàn thị Điểm Sàigòn) phải gởi đến địa chỉ trên trước ngày 15-5-1964 là thời hạn chót. (VTX)

Từ quê ra tỉnh

MỘT CÔNG NHÂN HÃNG LA DE BỊ MÁY KẸP CHẾT

SÀIGÒN.— Trưa 3-4, ông Trương văn Chữ (37 tuổi ở đường Trịnh minh Thế) đang làm việc tại hãng rượu BGI đường Nhân Vị, chẳng may bị máy kẹp chết tại chỗ. Hay tin nhà chức trách đến nơi lập biên bản. (C.C.)

ĐƯA NHAU LÊN XE NGƯỜI LÀM TRÒ «CON HEO»

CHỢ LỚN.— Đêm 2-4, một đôi nhân tình đưa nhau lên một chiếc xe vận tải số NDD-047 của ông Châu (ở Phú Lâm) đậu tại bến xe Trương tấn Bửu, làm trò «con heo», chẳng may ông Châu trông thấy trình báo lên. Người đàn ông nhanh chân chạy thoát còn bà Võ thị X. 38 tuổi, ở Chánh Hưng, bị bắt giải về bót. (C.C.)

TRANH CHẤP TIỀN THUẾ TẠI CHỢ TRÚC GIANG

TRÚC GIANG.— Chiều 1-4 vừa qua tại đình Hội An chánh quyền thị xã Trúc Giang đã triệu tập một phiên họp khoáng đại 56 chủ sạp và quán đại diện các giới bạn hàng chợ Trúc Giang với chủ thầu chợ là ông Nguyễn văn Thọ, mục đích để giải quyết vấn đề tranh chấp tiền chỗ. Được biết sau ngày chỉnh trang (tháng 3-63) giá biểu tiền chỗ đã được chính quyền địa phương ấn định mỗi quán, sạp từ 8 đến 45 đồng tùy theo chỗ lớn nhỏ và thức hàng. Tổng cộng (135 sạp) mỗi ngày chủ thầu thu được 1.937 đồng 40. Nay bỗng nhiên chủ thầu đòi tăng lên 4045 đồng mỗi ngày như vậy giá thuế tăng lên tới 108%. Do đó, các bạn hàng quyết định nhờ chánh quyền địa phương can thiệp hộ. (H.C)

XÁC CHẾT TRÊN XE TẮC XI

CHỢLỚN.— Đêm 3-4, nhân viên cảnh sát đứng gác tại Mũi Tàu Phú Lâm, thấy một chiếc xe tắc xi mang số EA-8454 chạy từ Sàigòn về Long An rất mau, liền kêu lại xét hỏi, nhưng chiếc xe trên vẫn tống ga chạy luôn. Lập tức, cảnh sát phóng xe rượt theo chận được chiếc xe nọ xét trên xe thì thấy có một xác chết. Do đó, tài xế tắc xi và người đi theo tên Lê văn Bảy (54 tuổi, ở Định Tường) bị điệu về bót thẩm vấn. Theo lời ông Bảy cho biết thì xác chết đó là bà Nguyễn thị Khánh (42 tuổi người cùng xã với ông). Bà Khánh mắc phải chứng bệnh đau tim và đêm nói trên ông Bảy chở bà Khánh vào bệnh viện Đôn Đất dưỡng bệnh, nhưng vì bà Khánh quá yếu nên Bác sĩ không nhận. Khi xe ra khỏi nhà thương thì bà Khánh tắt thở. Vì chỗ quen biết nên ông thuê xe chở xác bà Khánh về xứ dùm. Tuy nhiên sự thực ra sao còn phải đợi nhà chức trách mở cuộc điều tra. (C.C.)

ĐÃ CÓ KẾT QUẢ THI SĨ QUAN B.A.

SÀIGÒN.— Kết quả kỳ thi tuyển khoá 20 Hạ sĩ quan mở vào ngày 24-3-1964 đã được niêm yết tại Bộ Tư Lệnh Bảo An, số 126 đại lộ Hùng Vương Chợlớn, và các nơi thâu đơn. Các ứng cử viên đã dự thi, hãy đến các nơi trên để biết kết quả và trình diện Bộ Tư Lệnh Bảo An kể từ nay cho đến hết ngày 7-4-1964 để lập thủ tục cần thiết.

THÊM 12 NGƯỜI TÌNH NGHI MẮC DỊCH TẢ Ở GIA ĐỊNH

GIA-ĐỊNH.— Theo Ty Y-tế Gia-định, có thêm 12 người tình nghi mắc dịch tả tại tỉnh này, trong số 5 trường hợp được xác nhận tính từ ngày 28-3 đến 1-4 vừa qua. Các bệnh nhân đều được đưa vào bệnh viện Nguyễn văn Học ở tỉnh lỵ, rồi sau đó, được chở đến bệnh viện Chợ Quán điều trị.

V.C. NÉM LÁT TÍCH: MỘT EM NHỎ CHẾT, 7 NGƯỜI BỊ THƯƠNG

TRÚC GIANG.— Khoảng 7 giờ 30 chiều 3-4, một tiếng nổ kinh khủng đã xảy ra tại ngã tư Trương tấn Bửu — Ngô tùng Châu (Trúc Giang). Liền đó nhà chức trách đến nơi xảy ra tiếng nổ thì thấy 8 người nằm la liệt trên vũng máu, trong số đó có một em nhỏ tên Nguyễn thị Hồng (6 tuổi) đã tắt thở. Theo cuộc điều tra của nhà chức trách thì vào giờ nói trên có một tên khủng bố toan ném gói lát tích vào biệt thự của quân nhân Mỹ, nhưng vì quá vội nên tên nọ đã ném rơi ngoài hàng rào. Nhà chức trách đang truy tầm tên khủng bố rất gắt. (H.C.)

V.C NÉM LỰU ĐẠN VÀO ĐOÀN HÁT

MỸ THO.— Hồi 9 giờ tối ngày 4-4-64, đoàn quảng cáo rượu mật dầu, đang trình diễn ca nhạc giúp vui đồng bào tại đầu chợ hàng bông đường Châu v Tiếp, ngang hông xã Điều Hòa Mỹ tho, lúc đó đồng bào đang đứng xem rất đông, bỗng có một quả lựu đạn do bọn khủng bố V. C. liệng vào nổ tung lên. Kết quả: 1 số đồng bào bị thương nằm la liệt trên vũng máu linh láng, những nạn nhân liền được xe Hồng thập Tự của Ty cảnh sát Quốc Gia chở tất cả đến bệnh viện Mỹtho cứu cấp. Sau cuộc điều tra sơ khởi, có 32 đồng bào bị thương nặng, khi đến bệnh viện có 4 người tắt thở, còn lại 1 số bị thương trầm trọng khác nữa. (H.S.)

V.C. PHỤC KÍCH GẦN LONG AN: 1 ĐẠI ÚY TỬ THƯƠNG

ĐỊNH-TƯỜNG.— Hồi 19 giờ đêm 4-4-64, một chiếc xe Jeep của Đại úy Nguyễn văn Kỳ 1 cựu Quận trưởng ở Kiến Tường, hiện ở Trung tâm Huấn luyện Tân Hiệp, thuộc quận Bến tranh (Mỹ tho), chạy về Mỹ tho.

Khi qua khỏi cầu dõi thuộc địa phận xã Long an, cách ngã ba Trung Lương không xa, thì chiếc xe Jeep này bị V.C. bắn vào xe, gây cho Đại Úy Nguyễn văn Kỳ bị trúng đạn tử thương. (H.S)

TIN THỂ THAO

Tranh giải Davis

VIỆT-NAM thắng BA-TƯ

TÉHÉRAN (AFP).— Ngày đầu vòng loại nhì giải Davis, Việt Nam thủ hòa Ba tư 1-1.

Trận đôi tranh giữa Bảy Đức và hai anh em Akbari vào chiều thứ bảy, Việt Nam thắng 2 — 1.